

Ліахона

**Іван: апостол,
одкровитель,
очевидець, с. 18**

Історія учнівства Марії, с. 12

Віра в те, щоб спробувати,
проти віри в те, щоб зробити, с. 24

Джозеф Сміт: учень Божих
і людських законів, с. 28

НОВЕ У ЦЬОМУ МІСЯЦІ

ПОДІЛІТЬСЯ З
ДИТИНОЮ НОВИМ
ЖУРНАЛОМ ДРУГ З
ДИТЯЧОГО РОЗДІЛУ

ЦЕРКВА
НА
МІСЦЯХ

Токіо Японія

На цвинтарі Янака в Токіо, Японія, сім'я святих останніх днів—Сатос—відвідує могили родичів. Для них—це місце спогадів, яке стало більш священним завдяки євангельському знанню про те, що сім'ї можуть бути разом навічно.

Повага до сім'ї та предків має глибоке коріння в японській культурі, і японські святі останніх днів щасливі від того, що в їхній країні тепер є три храми: в Токіо (перший в Азії, освячений у 1980 році й зараз знаходиться на реконструкції), у Фукуока (освячений в 2000 році) і в Саппоро (освячений у 2016 році). В Японії також налічується 64 центри сімейної історії СОД.

Вперше місіонери приїхали до Японії в 1901 році. Їх очолював Гебер Дж. Грант (1856–1945), у той час член Кворуму Двадцятиох Апостолів, а пізніше сьомий президент Церкви. Зараз в Японії нараховується майже 130 тис. членів Церкви, які збираються в 261 підрозділі.

- Перший переклад Книги Мормона японською мовою здійснювався 5 років. Його було завершено в 1909 році. Ревізію перекладу було здійснено в 1957 році.
- Перший дім зборів СОД в Азії було освячено в Японії в 1964 році.
- Генеральні авторитети японського походження: Адні І. Комацу (1923–2011), який народився на Гаваях; Сем К. Шимабукуро (1925–2015), народився на Гаваях; Йошихіто Кікучі, почесний сімдесятник; Коїчі Аоягі, почесний сімдесятник; Такаши Вада і Казухіко Ямашита.

УЧНІВСТВО

Світ, в якому ми живемо, ніби створений для перевірки нашої відданості учнівству. Коли ми цього року вивчатимемо Новий Завіт, нас можуть надихнути вчення та приклад Ісуса Христа і Його учнів, які намагалися як навчатися у свого Учителя, так і ставати більше на Нього схожими.

Як викладачі Нового Завіту в Університеті Бригама Янга, ми з моїм колегою Геєм Стратерном ділимося в цьому номері деякими думками стосовно прикладів учнівства, про які ми можемо дізнатися з життя Марії, матері Господа (с. 12), та Івана Улюбленого (с. 18). Ці дві людини були одними з найвидатніших свідків Ісуса Христа. Окрім Самого Бога Батька, ніхто не знав краще, ніж матір Ісуса, що Він дійсно був Сином Бога, а Іван був одним з перших Дванадцятьох і, здається, був одним із найближчих друзів Господа.

Відданість цих та інших учнів навчає нас того, як ми самі можемо стати улюбленими учнями Ісуса Христа і залишатися такими учнями попри виклики світу.

Коли ми з молитвою вивчаємо Новий Завіт, ми можемо не тільки більше дізнатися про Ісуса, але й дійсно краще Його пізнати (див. Іван 17:3).

Щиро ваш,
Ерік Д. Хантсман

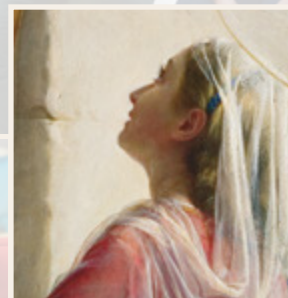
Дивовижна місія пророка
Джозефа Сміта
Президент
Даллін Х. Оукс

28

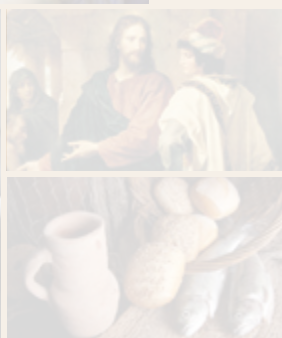
Іван—учень,
якого любив Ісус
Ерік Хантсман

18

Марія,
матір Ісуса
Гей Стратерн

12

Принципи
служіння:
Мета, яка змінить
наше служіння

8

5 Символи в Новому Завіті ☪

Ми можемо знаходити символічне значення в предметах, культурі, історії та місцях у Новому Завіті.

6 Портрети віри: ☪**Пан Пон—Пномпень, Камбоджа**

На другий день після пожежі ми стали на коліна помолитися і попросити Господа показати нам шлях та благословити, аби ми могли знайти новий дім.

8 Принципи служіння:**Мета, яка змінить наше служіння**

Ми можемо багато зробити в нашому служінні такого, що допоможе нам приводити людей до Христа.

12 Марія, матір Ісуса*Гей Стратерн*

Ми можемо багато чому навчитися про віру та відданість, дивлячись на приклад Марії.

18 Іван—учень, якого любив Ісус*Ерік Д. Хантсман*

Як і апостол Іван, ми можемо стати улюбленими учнями Ісуса Христа.

24 Два рівні віри*Старійшина Уілфорд В. Андерсен*

Вірити—це не лише діяти, це узгоджувати нашу волю з волею Бога.

28 Дивовижна місія пророка Джозефа Сміта*Президент Даллін Х. Оукс*

Свідчення очевидців та юридичні документи допомагають нам зрозуміти характер Джозефа і те, що він зміг здійснити протягом свого життя.

38 Голоси святих останніх днів ☪

Зацікавлені Церквою падають з дерев; неперервне бенкетування словом Бога; пошук грошей; піч, яка топилася вірою.

☪ Замальовки

На обкладинці
Остання вечеря, художник
Карл Генріх Блох

Розділи

Дорослій молоді

42

Турбота про наше розумове та емоційне здоров'я є важливою для

підтримки збалансованого і радісного життя.

Прочитайте статтю цього місяця про емоційну самостійність.

Молоді

50

Навчіться, як усвідомлювати свою цінність і **розвиватися, подібно до Спасителя, у чотирьох важливих сферах. Ознайомлючись з темою Спільних заходів на 2019 рік**, дізнайтеся, як виявлення любові до Небесного Батька принесе вам радість.

Дітям

Розділ для дітей став окремим журналом

Друг! Ми сподіваємося, що завдяки цьому діти отримають кращий доступ до історій, які зміцнюють віру, призначених саме для них. Якщо у вас вдома немає дітей, будь ласка, вручіть новий журнал *Друг* якійсь дитині у вашому приході, філії або сусідській дитині.

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

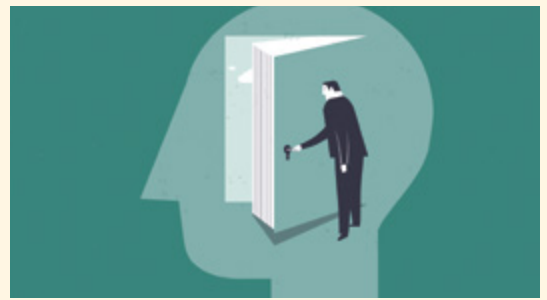
В додатку Євангельська бібліотека та на сайті liahona.lds.org ви можете:

- Знайти поточний номер.
- Знайти статті, які є лише у цифровому форматі.
- Знайти попередні номери журналу.
- Відправити свої історії та відгуки.
- Підписатися або подарувати підписку.
- Поглибити вивчення за допомогою цифрових засобів.
- Поділитися улюбленими статтями та відео.
- Завантажити, прослухати або роздрукувати улюблені статті.

СТАТТІ, ЯКІ
ІСНУЮТЬ ЛИШЕ
У ЦИФРОВОМУ
ФОРМАТІ14 способів повернути свою емоційну
врівноваженість

Хезер Дж. Джонсон

Ці підказки можуть допомогти вам знову почуватися добре.

Як знайти підходящого для вас
психотерапевта

Кевін Теріот

Якщо ви думаєте про те, щоб звернутися до психотерапевта, це може допомогти вам дізнатися з чого почати!

ЗВ'ЯЖІТЬСЯ З НАМИ

Направляйте свої запитання та відгуки електронною поштою на адресу liahona@ldschurch.org.

Надсилайте свої історії про зміцнення віри на сайт liahona.lds.org або електронною поштою на адресу: *Liahona*, floor 23

50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

СІЧЕНЬ 2019 ТОМ. 22 № 1.
ЛІАГОНА 18601 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятих Апостолів: М. Рассел Баллард, Джеффри Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістоферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Вонг, Уліссес Соарес

Редактор: Уго Е. Мартінес

Консультанти: Браян К. Ештон, Рендалл К. Беннет, Бекі Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Ренді Д. Фанк, Дональд Л. Холлстром, Ерік В. Копічка, Лінн Г. Роббінс

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карп

Помічник з видавничих питань: Франсиска Олсон

Редколегія: Марісса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Лорі Фуллер, Гарретт Х. Гарфф, Ларен Портер Гонт, Джон Раян Дженсен, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Саллі Джонсон Одекер, Джосуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Чакелл Варделай, Марісса Віддісон

Головний художній редактор: Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрюс, Менді Бенлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джосуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Емілі Чико Ремінгтон, Марк В. Робісон, Бред Тір, К. Нільс Уолкенхорст

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Томас Дж. Кронін, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Дерек Річардсон

Підготовка до друку: Джосуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стивен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Трой Р. Баркер
За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.lds.org; поштою до Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською,

ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), крібітаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, тайт'янською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фідждійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з Ліягони для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до

Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: January 2019 Vol. 22 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue: old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

СИМВОЛИ В НОВОМУ ЗАВІТІ

ОКРІМ УЧЕНЬ МИ МОЖЕМО
ЗНАХОДИТИ СИМВОЛІЧНЕ
ЗНАЧЕННЯ В ПРЕДМЕТАХ,
КУЛЬТУРИ, ІСТОРІЇ ТА МІСЦЯХ
У НОВОМУ ЗАВІТІ.

Гори: “Нелегко підніматися на гори. Тоді, як і зараз, Господь закликає Своїх послідовників підніматися в гори, щоб наголосити на важливості докладання зусиль та послуху. Він буде просити про це і вас, як у переносному, так і, можливо, в прямому сенсі також”.

Оливні дерева: “Ісус прийшов до місця біля підніжжя Оливної гори, щоб виконати першу частину Спокути. Це Він здійснив у Гефсиманському саду. Слово *Гефсиманія* походить від гебрійських коренів: *gath*, що означає “прес”, і *shemen*, що означає “олія”, в першу чергу з оливи.

Там оливу чавили під вагою величезних кам'яних кругів, щоб вичавити з них дорожочінну олію. Так і Христос в Гефсиманському саду знаходився в буквальному розумінні під вагою гріхів світу. В Нього виступили великі краплі крові—Його життєва олія—з кожної Його пори. (Див. Лука 22:44; Уз 19:18)”.

Вода: “Річка Йордан була місцем, яке Ісус обрав для Свого хрищення, здійсненого Іваном, щоб “виповнити усю правду” [Матвій 3:15]. Чи було важливо, щоб цей священний обряд було виконано у водоймі, яка фактично знаходиться в найнижчому місці планети? Чи міг Він вибрати краще місце, яке символізувало б найбільші глибини, до яких Він спустився і з яких піднявся?”

Череп: “Розп'яття відбулося на горі Голгофа (гебрійською), що в перекладі означає “череп”. Череп є символом смерті. У такому місці завершилася спокутна жертва. На хресті Спасителя світу було піднято над смертю, і це набуло надзвичайно великого значення—усвідомлення і реальність сили Господа над смертю”.

Уривки зі статті Рассела М. Нельсона “In This Holy Land”, Tambuli, Feb. 1991, сс. 13, 17, 18.

ФОТОГРАФІЇ ВІД GETTY IMAGES

Пан Пон

Пномпень, Камбоджа

Коли загорівся будинок Пана, він зміг врятувати лише трьох своїх онуків. Все інше згоріло до тла. Пан гнівався на сусіда, який спричинив пожежу. Коли гнів охопив його сім'ю та сусідів, Пан знав, що йому треба пробачити.

ЛЕСЛІ НІЛЬССОН, ФОТОГРАФ

Я розумів, що мій сусід був таким же бідним, як і я. Він не мав наміру спричинити пожежу. Якщо я змушу його заплакати, він потрапить у біду, а я так само буду його ненавидіти. Я згадав слова Господа, що ми повинні любити своїх ближніх. Я відчув, що слід пробачити.

Коли я прийняв рішення пробачити, то відчув спокій.

Мій сусід був радий, що я його пробачив. Моя сім'я також стала щасливішою. Коли я бачу це, то також відчуваю радість.

Члени Церкви і сусіди зробили все можливе, щоб допомогти моїй сім'ї. Я отримав багато рису й поділився ним з іншими. Люди питали, чому я ділюся, якщо сам у скрутній ситуації. Я сказав їм, що коли служу ближньому, то служу Господу. Я хочу вділяти Йому, бо Він здійснив стільки чудес у моєму житті. У нас гарний будинок, кращий, за той, що згорів.

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

Старійшина Ларрі Дж. Еко Хок навчає, як прощення допомагає вам рухатися вперед і приносить мир у ваше життя. Читайте його послання на сайті ids.org/go/1196.

Ви можете знайти більше "Портретів віри" на сайті ids.org/go/18.

Принципи служіння

МЕТА, ЯКА ЗМІНИТЬ НАШЕ СЛУЖІННЯ

Хоча служіння має багато цілей, наші зусилля зі служіння мають скеровуватися бажанням допомогти іншим досягти глибшого особистого навернення і стати більш схожими на Спасителя.

Якщо ми любимо інших як Спаситель, ми прагнемо допомагати їм так, як це робив Він. Будучи Добрим пастирем, Він є досконалим взірцем змістовного служіння.

Коли ми намагаємося служити як Він, важливо пам'ятати, що, виявляючи любов, підбадьорюючи, служачи і благословляючи, Він прагнув вищої цілі, ніж задоволення нагальних потреб. Безперечно, Він знав повсякденні потреби людей і ставився зі співчуттям до їхніх нинішніх страждань. Тож Він зцілював, годував, прощав і навчав. Але Він прагнув піклуватися не лише про тамування сьогоденної спраги (див. Іван 4:13–14). Він хотів, щоб оточуючі йшли за Ним (див. Лука 18:22; Іван 21:22), знали Його (див. Іван 10:14; Учення і Завіти 132:22–24) і сягнули свого божественного потенціалу (див. Матвій 5:48). Те саме вірне й сьогодні (див. Учення і Завіти 67:13).

Існує безліч способів, якими ми можемо допомогти благословляти інших, але якщо кінцева мета нашого служіння— допомогти іншим прийти до пізнання Спасителя і стати більш схожими на Нього, тоді ми будемо працювати, чекаючи на той день, коли нам не буде потрібно навчати нашого ближнього про пізнання Господа, оскільки всі ми знатимемо Його (див. Єремія 31:34).

Спаситель зосереджувався не лише на нагальних потребах

- Кілька людей пройшли велику відстань, несучи свого друга до Ісуса, щоб той зцілив його від паралічу. Зрештою Спаситель зцілив цього чоловіка, але Йому було значно важливіше простити йому його гріхи (див. Лука 5:18–26).
- Коли люди привели до Спасителя жінку, схоплену в перелюбі, Він утримався від засудження і спас її життя фізично. Але Він прагнув також спасти її і духовно, тому сказав: “Іди собі, але більш не гріши!” (див. Іван 8:2–11).
- Марія та Марта послали за Ісусом, аби попросити Його, щоб Він прийшов і зцілив Свого друга, Лазаря. Ісус, Який безліч разів зцілював інших людей, відклав своє прибуття до часу, коли Лазар вже помер. Ісус знав, чого хотіли члени сім’ї, але воскресивши Лазаря з мертвих, Він зміцнив їхні свідчення про Свою божественність (див. Іван 11:21–27).

Які інші приклади ви можете додати до цього переліку?

Що ми можемо робити?

Якщо наша мета—допомогти іншим стати більш схожими на Спасителя, це змінить наш підхід до служіння. Ось кілька способів того, як ми можемо скеровуватися цим розумінням у своєму служінні.

Ідея 1: Пов’язуйте служіння зі Спасителем

Усі наші старання чинити добро—це чудово, але ми можемо шукати нагод, щоб зробити наше служіння змістовнішим, пов’язуючи його зі Спасителем.

Наприклад, якщо сім’я, якій ви служите, захворіла, може бути корисним принести їм їжу, але ваше просте виявлення любові посилиться завдяки вашому свідченню про любов Спасителя до них. Вони будуть вдячні вам за допомогу по господарству, але, можливо, якщо ви запропонуєте дати їм благословення священства, вона стане для них більш значущою.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Людина з добрим серцем може допомогти комусь замінити пошкоджене колесо, відвести сусіда по кімнаті в гуртожитку до лікаря, повечеряти з кимось, хто сумує, або усміхнутися і привітати людину, щоб зробити приємним її день.

Але людина, яка виконує першу заповідь, природно додасть ще щось до цього важливого служіння”¹.

Статті рубрики “Принципи служіння” існують не для того, щоб доносити їх як послання, а щоб допомагати нам навчатися дбати одне про одного. Коли ми краще познайомимося з тими, кому служимо, Святий Дух підкаже й ми будемо знати, яке послання їм потрібно почути як додаток до нашого піклування і співчуття.

Ідея 2: Зосереджуйтеся на шляху завітів

Звертаючись до членів Церкви в перший раз як Президент Церкви, Президент Рассел М. Нельсон сказав: “Залишайтеся на шляху завітів”. Укладання і дотримання завітів “відкриє двері всім доступним духовним благословенням і привілеям”².

Як святі останніх днів, ми христимося, нас конфірмають і ми приймаємо дар Святого Духа. Гідні чоловіки, члени Церкви, отримують священство. Ми йдемо до храму, щоб отримати наш ендаумент і запечататися сім'єю навіки разом. Ці спасительні обряди і пов'язані з ними завіти необхідні нам, щоб стати подібними до Нього, аби ми могли бути з Ним.

Ми можемо відігравати важливу роль, допомагаючи іншим, хто є на цьому шляху, коли ми допомагаємо їм дотримуватися їхніх завітів і готуватися до укладання завітів у майбутньому³. Як ви можете допомогти людям або сім'ям, яким служите, отримати наступний потрібний їм обряд? Це може означати допомогти батькові підготуватися, щоб він охрестив свою дочку, пояснити благословення, пов'язані з наступним завітом, який буде укладений, або розповісти, як зробити більш змістовним досвід оновлення наших завітів під час прийняття причастя.

Ідея 3: Запрошуйте і підбадьорюйте

Коли це доречно, обговорюйте з тими, про кого ви піклуєтеся, їхнє навернення та їхні зусилля бути більш схожими на Христа. Розкажіть їм, які сильні риси ви у них бачите і якими захоплюєтеся. З'ясуйте, в чому, на їхній погляд, вони можуть вдосконалитися і поговоріть про те, як ви можете допомогти. (Щоб дізнатися більше, як радитися разом з людьми, яким ви служите, див. “Радьтеся про їхні потреби”, *Ліягона*, вер. 2018, сс. 6–9).

Не бійтеся запрошувати їх наслідувати Спасителя і дозволити Йому допомогти їм сягнути їхнього божественного потенціалу. Це запрошення може змінити їхнє життя, якщо водночас ви висловите свою впевненість у них і свою віру в Нього.

1. Діліться досвідом. Щиро і сміливо діліться тим, як Спаситель допомагав вам, коли ви намагалися наблизитися до Нього, живучи за принципами євангелії попри невдачі.

2. Розкажіть про обіцяні благословення. Людям, щоб змінитися, потрібна причина, яка є більш вагомою, ніж причини не змінюватися. Такою потужною мотивацією може бути пояснення благословень, пов'язаних з певною дією (див. Учення і Завіти 130:20–21).

3. Запрошуйте. Життя за певним принципом євангелії приносить свідчення про його істинність (див. Іван 7:17) і веде до глибшого навернення⁴. Під час майже будь-якої розмови можна просто запросити їх робити щось таке, що допоможе їм розвиватися.

4. Плануйте разом. Що має відбуватися з ними, щоб вони успішно дотримувалися свого зобов'язання змінитися? Як ви можете допомогти? Чи використовується хронологічна лінія?

5. Підтримка. Надаючи допомогу, створіть мережу підтримки, до якої залучіть тих, хто може допомогти людині залишатися вмотивованою і досягти успіху. Усім нам потрібні ті, хто за нас вболіває.

6. Перевіряйте. Регулярно обговорюйте досягнення. Будьте зосереджені на плані, але вдосконалюйте його, якщо це необхідно. Будьте терпеливими, наполегливими і підбадьоруйте. Щоб сталася зміна, потрібен час.

Шість способів, якими ми можемо допомогти іншим наблизитися до Христа

Далі наведено поради щодо того, як ви можете підтримувати інших, коли ті вдосконалюють щось у своєму житті та просуваються шляхом завітів. (Більше ідей ви знайдете в *Проповідуйте Мою євангелію*, розділ 11.)

Запрошення діяти

Обміркуйте, як ваші зусилля зі служіння— як значні, так і незначні,—можуть допомогти іншим поглибити їхнє навернення і стати більш схожими на Спасителя.

Діліться своїм досвідом

Надішліть нам ваші розповіді про те, як ви служили іншим або інші служили вам. Зайдіть на сайт liahona.lds.org і клацніть на “Надіслати статтю або відгук”. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Neil L. Andersen, “A Holier Approach to Ministering” (Brigham Young University devotional, Apr. 10, 2018), 3, speeches.byu.edu.
2. Рассел М. Нельсон, “Разом уперед”, *Ліягона*, квіт. 2018, с. 7.
3. Див. Генрі Б. Айрінг, “Дочки в завіті”, *Ліягона*, трав. 2014, сс. 125–128.
4. Див. Девід А. Беднар, “Навернені до Господа”, *Ліягона*, лист. 2012, сс. 106–109.

Марія

матір Ісуса

Історія Марії—це позачасове нагадування про ціну і благословення учнівства.

Гей Стратерн

Доцент факультету стародавніх Писань Університету Бригама Янга

Марія, мати Ісуса,—це одна з небагатьох жінок, згаданих у Писаннях, і єдина, про чие життя і служіння було пророковано за століття до її народження (див. 1 Нефій 11:15, 18; Мосія 3:8; Алма 7:10)¹. Автори Нового Завіту—Матвій, Марк, Лука та Іван—описують лише короткі моменти її служіння і життя, оскільки зрозуміло, що їхня головна увага зосереджена на Спасителі. Однак рання християнська церква наділила Марію титулом *theotokos* — “матір Бога”², як нагадування про важливу роль, яку вона також відіграє у плані Батька.

Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, писав: “Чи можемо ми надто пишномовно висловитися про ту, яку Господь благословив більше за всіх жінок? Був лише один Христос, і була лише одна Марія. Кожен з них був благородним і величним [у доземному існуванні], і кожного було висвячено наперед на служіння, яке він або вона виконали. Ми не можемо не думати про те, що Батько обрав найвеличніший дух серед жінок бути матір’ю Його Сина, так само, як він обрав духа серед чоловіків, подібного до Себе, бути нашим Спасителем. ... Нам слід ... ставитися до Марії з належною повагою, яка їй і належить”³.

Розповідь Лукою історії Благовіщення Марії (див. Лука 1:26–56) відкриває перед нами картину, яка допомагає краще оцінити цю надзвичайну молоду жінку. Під час її

спілкування з Гавриїлом та Єлисаветою ми бачимо молоду жінку, яка намагається досягнути і зрозуміти своє унікальне покликання від Бога. Велич того покликання мабуть лягла важким тягарем на таку юну особу, однак вона з готовністю підкорила свою волю волі Батька. Її історія нагадує нам, що Бог знає всіх Своїх дітей і що Він покликає звичайних чоловіків і жінок взяти участь у надзвичайний спосіб у розбудові Його царства. Вона стала першою послідовницею Ісуса і, таким чином, вона є взірцем для всіх, хто приймає рішення іти за Ним.

Назарет: батьківщина Марії

На жаль, у Новому Завіті нічого не сказано про батьків Марії, її народження або хоча б щось про її життя в Назареті. Лука пише про Назарет як про *polis*, що може бути перекладено як місто або містечко, однак навряд чи це було видатне місце. Окрім Нового Завіту Назарет не згадується в жодних текстах аж до кінця другого століття від Р.Х.

Ми дійсно знаємо, що Назарет знаходився на пагорбі за 105 км на північ від Єрусалима, в нижній частині Галілеї, і перед ним розкидалася родюча долина Ізреел. Археологічні дослідження свідчать, що у першому столітті Назарет був більше схожий на село, ніж на місто чи навіть містечко, і в ньому мешкало приблизно 400–500 чоловік⁴. За винятком небагатьох, населення по всій Галілеї, важко працювало, щоб хоч якось прожити. Вони доглядали худобу,

займалися рибальством і працювали на землі, здобуваючи лише необхідну їжу для сім'ї та гроші для сплати податків. Село не мало жодних укріплень; немає також доказів того, що в ньому були мощені вулиці або визначні архітектурні споруди, що там застосовувалися такі предмети розкоші, як мармур, мозаїки чи фрески або в господарстві були гарні імпортовані товари⁵. Два перші будинки першого століття, які були розкопані,—це прості одноповерхові житла з двома кімнатами, з дахом, зробленим з соломи чи пальмового листя, і невеличкий внутрішній двір⁶. Спосіб поховання й фрагменти посуду, зробленого з вапняку, вказують, що мешканцями були швидше юдеї, аніж іновірці.

Хоча жодне з цих відкриттів не може прямо стосуватися Марії або її сім'ї, однак вони допомагають нам зрозуміти, яким могло бути її життя в Назареті: сільська дівчина, яка живе в глухому селі далеко від релігійного центру, яким був Єрусалим з його храмом, релігійною аристократією та багатством. Навіть будучи юною дівчиною, вона працювала разом з матір'ю та іншими жінками села: ткала тканину, готувала їжу, збирала дрова, носила воду у ємностях, що були в сім'ї, чи з сільського колодязя і працювала на полях. Все це вона робила, щоб допомогти сім'ї вижити день у день.

Покликання Марії

Історія Марії в книзі Луки починається з явлення ангела Гавриїла, того самого ангела, який раніше являвся Захарії у храмі (див. Лука 1:11, 19, 26). Коли Гавриїл явився, Марія була дівчиною, зарученою з Йосипом (див. Лука 1:27). Хоча ми не знаємо, скільки років було Марії на той час, у давнину шлюбні угоди могли укладатися ще до статевого дозрівання. Поява Гавриїла і проголошення, що Марія “благодатная”, що “Господь із тобою”, що вона “благословенна між жонами” і що відповідно до перекладу Джозефом Смітом Луки 1:28, її було “обрано” (див. також Алма 7:10) мало викликати у Марії неоднозначну реакцію—збентеження і навіть страх. Ми можемо лише уявити, які думки могли в той момент промайнути в її голові, але разом з ними могло виникнути запитання: “Чому Бог вважає, що я благословенна між жонами? Чому я знайшла благодать у Бога і що це означає? Чому Бог послав Гавриїла до мене, а не до будь-якої іншої

дівчини в Назареті чи в Єрусалимі?” Так, вона була з дому Давида (див. Лука 1:32; Римлянам 1:3), але це мало що значило під час панування Римлян. Зрештою, вона була лише дівчиною з сільської сім'ї, яка жила в невеликому селі. Як сказав пізніше Нафанаїл: “Та хіба ж може бути з Назарету що добре?” (Іван 1:46).

Гавриїл не відповідає на жодне із запитань, яке могло наповнити розум і серце Марії. Натомість він продовжує виголошувати своє послання: вона зачне дитину, але не просто дитину. Її дитина буде називатися “Сином Всевишнього” і отримає “престола Його батька Давида” (див. Лука 1:32–33). Іншими словами, Гавриїл сказав Марії, що її син буде Сином Божим і обіцаним Месією. Якщо Марія збентежилася і злякалася перед цим благовіщенням, то ми можемо лише уявити, як вона розхвилювалася після нього.

Давайте розглянемо один принцип, якого навчає ця частина Маріїної історії про учнівство. Божий план для Марії не був тим, про що вона просила! Гавриїл явився Захарії, бо той з Єлисаветою молилися, щоб якимось дивом у них народилася дитина, але він прийшов до Марії за зовсім інших обставин: не виконати її прохання, але оголосити про Божу волю для неї. З огляду на очікування весілля, Марія мабуть думала про те, щоб мати дітей у майбутньому. Але хоча в першому столітті в іудаїзмі поширювалася хвиля сподівань, пов'язаних з Месією, чи могла Марія думати про те, що вона, сільська дівчина з Назарета, стане матір'ю Месії? Ймовірно ні. Суть полягає в тому, що учнівство часто вимагає зміни наших особистих планів на життя.

Лука зосереджує свій літопис на проголошеннях Гавриїла, а потім на Єлисаветі. Але є три випадки, в яких Марія висловлює свої думки і почуття.

Натхненне запитання

Перше її запитання до Гавриїла було таким: “Як же станеться це, коли мужа не знаю?” (Лука 1:34). З огляду на обставини, її питання мало сенс. Воно нагадує читачам запитання, поставлене Захарією: “Із чого пізнаю я це? [тобто, що Єлисавета народить сина]” (вірш 18). І в той час як його запитання сповнене сумнівами щодо відповіді Гавриїла на молитву, з якою сам Захарія звернувся до Бога,

Ангел Гавриїл явився Марії з дивовижним посланням, що вона «благословенна між жонами» і що вона народить Сина Божого.

запитання Марії має на меті отримати пояснення щодо Божої волі, яку їй було проголошено. Запитання є неминучими, коли запрошення від Бога вимагають від учнів підняти планку й вийти із зони їхнього комфорту і коли натхненні запитання ведуть до одкровення.

Відповідь, яку дав Гавриїл Марії на її запитання, складається з трьох частин:

1. По-перше, він каже Марії: «Дух Святий злине на тебе» (вірш 35). Святий Дух є силою, якою в усі віки учнів було звеличено в їхніх покликаннях. «Пам'ятайте, що ця робота не лише ваша і моя,—навчав Президент Томас С. Монсон (1927–2018).— Це—Господня робота, а коли ми на службі в Господа, то можемо розраховувати на Господню допомогу. Пам'ятайте, що кого Господь покликає, того Він наділяє здібностями»⁷. Гавриїл повідомив Марії інформацію, яка стосувалася конкретно її ситуації: «Всевишнього сила

обгорне тебе⁸, через те то й Святе, що народиться, буде Син Божий!» (вірш 35).

2. По-друге, Гавриїл каже Марії про Єлисавету, ту, яка подібно до неї завагітніла дивовижним чином, хоч і іншим способом (див. вірш 36). Вагітність Єлисавети—це ознака для Марії, що вона не самотня, що є принаймні ще одна людина, яка розуміє, що з Марією відбувається.
3. По-третє, Гавриїл безпомилково проголошує: «Бо для Бога нема неможливої жадної речі!» (вірш 37). Бог зробив неможливе, коли Єлисавета завагітніла⁹. Проголошення Гавриїла—це нагадування учням в усі віки, що коли ми приймаємо запрошення Бога, відбуваються дива.

Готовність учня

Друга озвучена Марією відповідь в тій історії наголошує, на мою думку, на відданості й світогляді учня: «Я ж

Історії про Марію та Єлисавету переплітаються завдяки любові й підтримці, яку вони виявили одна одній у час потреби.

Господня раба: нехай буде мені згідно з словом твоїм!” (Лука 1:38). Слово “раба” вказує на те, що Марія погодилася прийняти покликання, яке Бог їй запропонував. Ця фраза є Маріїною версією того, що її Син скаже в Гефсиманії: “Не Моя, а Твоя нехай станеться воля” (Лука 22:42). Хоча стає зрозуміло, що на цій стадії свого шляху

вона не може зрозуміти всього, що від неї вимагатиметься, Семен пізніше пророкуватиме їй, що “меч душу прошиє самій же тобі” (Лука 2:35)—однак Марія обирає іти вперед з вірою.

“І відійшов Ангол від неї” (Лука 1:38). Коли Гавриїл пішов, Марія залишається сама. Одна справа для учня проголосити те, що проголосила Марія, в присутності небесного посланця, але що ж робити тепер, коли ангел пішов? Як вона пояснить те, що відбулося, своїм батькам? Йосипу? Яка буде її особиста ціна, якщо вони або мешканці Назарета не повірять їй? Звичне життя в Назареті тепер може стати для неї важким.

Тож вона згадує другу частину відповіді Гавриїла на своє питання і вирушає провідати Єлисавету. І знову дві початкові історії Луки переплітаються разом. Як тільки Марія вітає Єлисавету, “затріпотала дитина в утробі її. І Єлисавета наповнилась Духом Святим, і скрикнула голосом гучним, та й прорекла: Благословенна Ти між жонами, і благословенний Плід утроби твоєї!” (Лука 1:41–42). Її скероване Духом привітання посилило те, що проголосив Гавриїл про благословенне місце Марії серед жінок. Марія тепер мала другого свідка свого покликання, але це сталося лише після того, як вона з готовністю прийняла покликання.

Розповідь про Марію та Єлисавету—це нагадування про два великі аспекти в житті сучасних учнів Христа. Це нагадування про велику цінність симбіозу, який є серцем Товариств допомоги по всьому світу: жінки різного віку, які знаходяться на різних стадіях життя, збираються разом, щоб підтримати й надати допомогу одна одній у час потреби. Це також нагадування, що Бог не залишає у час нужди тих, кого Він покликає, але Він часто відповідає, огортаючи їх руками інших людей, яких Він також покликав.

Магніфікат

Остання фраза, сказана Марією, відома під назвою Магніфікат (Пісня радості), виявляє її радість у відповідь на слова Єлисавети. Вона висловлює свої почуття про те, що відбувається в її житті, й розмірковує над новим розумінням свого місця в Божому плані. Перше і найголовніше, вона хоче звеличувати, хвалити і прославляти свого Бога,

в Якому вона знаходить радість, бо Він є її Спасителем (див. Лука 1:46–47). Вона дивиться на свій досвід як на вияв милості Божої, як у тому факті, що Він обрав людину покірну, таку як вона (див. вірші 48–50) і також у тому факті, що Він обрав її відіграти центральну роль у здійсненні Авраамового завіту (див. вірші 54–55).

“І залишалась у неї Марія щось місяців зо три, та й вернулась до дому свого” (вірш 56). Тепер Марія була краще підготовлена до виконання свого божественного покликання.

Приклад Марії для нас

Сучасних учнів Христа відділяють від Марії не лише культурні традиції, але і 2000 років. Однак її історія—це позачасове нагадування про ціну і благословення учнівства. Бог очікує, що Його послідовники відгукнуться на запрошення, з якими Він до них звертається. Президент Рассел М. Нельсон нагадує нам, що “Бог завжди просив Своїх завітних дітей робити щось складне”¹⁰. Марія не була винятком, і ми також. Наша трудність полягає в тому, щоб мати віру підкорити свою волю Його волі, прийняти Його покликання з вірою в те, що Його Дух буде нас звеличувати в Його служінні. Бонні Х. Кордон, генеральний президент Товариства молодих жінок, також нагадує нам, що “ми можемо виконувати складні справи”, а потім додає: “але також ми можемо виконувати їх радісно”¹¹.

Яким буде Магніфікат у нас, сьогоденних учнів Христа? Як ми виразимо свою радість в нашому Богові? Як ми виразимо велич Його милості в нашому житті? Як ми знайдемо спосіб відсвяткувати свою роль у виповненні Авраамового завіту в наш час? Це, мабуть, лише кілька аспектів, які ми можемо дізнатися з дивовижної історії учнівства Марії. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Матвій також розуміє, що Марія є виповненням пророцтва Ісаї про діву, яка народить сина на ім'я Еммануїл (див. Ісаїя 7:14). Його цитування про “діву” взято з перекладу Ісаї, зробленого в другому столітті до Р.Х., яке використовувалося першими християнами і використовується в Ісаїя 7:14 у Біблії короля Якова.
2. У виданні Книги Мормона 1830 року в 1 Нефій 11:18 також описується Марія як “мати Бога”.
3. Bruce R. McConkie, *Mortal Messiah*, 4 vols. (1981), 1:326–327, footnote 4.

4. Див. James E. Strange, “Nazareth”, *Anchor Bible Dictionary*, 4:1050; Jonathan L. Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus: A Re-examination of the Evidence* (2002), 131.
5. Див. Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus*, 131.
6. Див. Ken Dark, “Has Jesus’ Nazareth House Been Found?” *Biblical Archaeology Review*, vol. 41, no. 2 (March/April 2015), 54–63; див. також Ken Dark, “Early Roman-Period Nazareth and the Sisters of Nazareth Convent”, *The Antiquities Journal*, vol. 92 (2012), 37–64.
7. Томас С. Монсон, “Duty Calls”, *Ensign*, May 1996, 44.
8. Грецьке слово, яке було перекладене як “злине” (*episkiazō*), є тим самим словом, яке використовувалося грецькими перекладачами Старого Завіту, щоб описати хмару, що спустилася на скінію, коли її було завершено. Хмара наливалася славою Господа.
9. Господь сказав те саме Аврааму, коли він і Сарра дізналися, що у них буде дитина в їхньому похилому віці (див. Буття 18:14; Римлянам 4:19–21).
10. Рассел М. Нельсон, “Бути справжнім поколінням нового тисячоліття”, *Ліягона*, жовт. 2016, с. 49.
11. “Бонні Х. Кордон: генеральний президент Товариства молодих жінок”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 129.

Іван

учень якого любив Ісус

Все, що написано про Івана Улюбленого в Новому Завіті, представляє його як учителя і як взірець для наслідування в нашому учнівстві.

Ерік Д. Хантсман

Професор факультету стародавніх Писань Університету Бригама Янга

Після Петра Іван, мабуть, один з найбільш відомих дванадцятьох апостолів, покликаних Ісусом. Разом зі своїм братом Яковом він був з Петром під час найважливіших моментів Спасителевого земного служіння і традиційно пов'язується з п'ятьма різними книгами Нового Завіту¹. Про його особливу близькість до Господа йдеться в Іван 13:23: “При Ісусовім лоні, був один з Його учнів, якого любив Ісус”. Упродовж віків у картинах на християнську тематику часто зображалася така сцена: Іван, будучи юнаком, прихилився до плеча Спасителя. Це і є поясненням цього унікального титулу: Іван Улюблений, однак його свідчення і місія розкривають аспекти його учнівства, які ми також можемо мати.

Іван, син Зеведеїв

Гебрейське ім'я Івана—*Йоханан*, що означає “Бог був милостивим”. Більшість подробиць, які ми про нього знаємо, містяться в перших трьох Євангеліях, де розповідається історія про Спасителеве земне служіння переважно під однаковим кутом зору. Усі вони узгоджуються в тому, що Іван був сином заможного галілейського рибалки на ім'я Зеведей, який мав власний човен і міг наймати робітників поденно, які допомагали йому та його сином у їх роботі. Іван та його брат Яків також співпрацювали з братами Петром та Андрієм, і всі четверо займалися рибальством, коли Ісус покликав їх за Собою, щоб повністю віддатися справі учнівства².

Відгукнувшись на заклик Ісуса, Іван та Яків “залишили батька свого Зеведея в човні з робітниками, і пішли вслід за Ним” (Марк 1:20).

Хоча в Євангеліях не згадується більше Зеведей, мати Якова та Івана стала послідовницею Ісуса і звернулася з проханням до Ісуса за своїх синів, а також була присутня під час Розп'яття³. Матір Якова та Івана зазвичай називають Саломією, і вона також могла бути сестрою Марії, матері Ісуса. У такому випадку Яків та Іван є двоюрідними братами Ісуса і родичами Івана Христителя⁴.

Невдовзі після покликання Іван був свідком багатьох перших Господніх див та вчень⁵. Можливість бачити ті дива й слухати проповіді, такі як Проповідь на горі, безсумнівно, підготували Івана до того моменту, коли Ісус покликав його бути одним зі Своїх Дванадцятьох апостолів⁶. З цих особливих свідків—Петра, Якова та Івана—складається тісне коло близьких послідовників, які були присутні під час важливих моментів Спасителевого земного служіння:

- Під час повернення до життя дочки Яіра вони на власні очі бачили владу Господа над смертю⁷.

- На Горі переображення вони бачили, як Ісус виявив Свою славу і почули голос Батька, який свідчив, що Ісус є Його Сином, яким Він дуже задоволений⁸.
- На Оливній горі, де Він проголосив Своє останнє пророцтво про останні дні⁹.
- У Гефсиманському саду, де вони були поруч, коли Спаситель почав Свою величну роботу з Викуплення¹⁰.

Так само, як Ісус Христос дав Симонові додаткове ім'я *Кифа*, тобто Петро, що означає “камінь”, Він також назвав Якова та Івана *Воннергес*, тобто “сини громові”¹¹. Оскільки вони запитували в Ісуса, чи слід їм накликати вогонь на самарянське село, де їх не прийняли (див. Лука 9:51–56), це ім'я могло означати, що вони були запальними або принаймні впертими. Однак це також може означати, що таке ім'я було дано з огляду на те, що в майбутньому вони стануть могутніми свідками, так само, як, імовірно, ім'я, дане Петрові, є не стільки відображенням його відданої, однак імпульсивної

натури в минулому, скільки його стійкості та сили після Ісусового воскресіння¹².

В описах Івана у книзі Дії він зображується сильним, незмінним супутником Петра. Іван був з Петром, коли той зцілив кривого чоловіка в храмі, і разом вони сміливо проповідували перед юдейськими провідниками в Єрусалимі. Разом обоє апостолів пішли до Самарії, щоб дати дар Святого Духа самарянам, яких навчав і охристинив Пилип¹³.

Однак саме в писаннях, де йдеться про Івана, його найкраще описано як могутнього свідка божественності його Вчителя і Друга—Ісуса Христа. Ці книги Нового Завіту представляють Івана і як учителя, і як взірця для нашого наслідування у власному учнівстві.

Улюблений учень

Цікаво, що Іван ніколи не згадується по імені в Євангелії, яка традиційно приписується йому. В Євангелії від Івана згадуються два сини Зеведеєві лише один раз, в останньому розділі, де вони були двома з семи учнів, які зустрілися з воскреслим Господом біля Галілейського моря. Однак навіть там не згадуються їхні імена. Натомість за традицією, яка підтримується посланнями в Писаннях доби Відновлення¹⁴, Іван згадується як “учень, якого любив Ісус” і який був присутній на Останній вечері, під час Розп’яття, біля порожньої гробниці й під час останнього з’явлення Ісуса біля Галілейського моря¹⁵.

Він міг бути також “іншим учнем”, який разом з Андрієм пішов за Іваном Христителем і чув, як той свідчив, що Ісус був Агнцем Божим (див. Іван 1:35–40), і ймовірно, що він був тим учнем, який супроводжував Петра після арешту Ісуса й допомагав Петру пробратися до двору первосвященника (див. Іван 18:15–16).

В Євангелії від Івана улюблений учень описується як близький, приватний друг Господа. Разом з Мартою, Лазарем та Марією Іван

недвозначно описується в його Євангелії як той, кого любив Ісус (див. Іван 11:3, 5). Його місце за столом під час Останньої вечері відображає не лише честь, але і близькість.

Крім дружби зі Спасителем, в інших уривках він також описується, як могутній свідок найважливіших подій Ісусової місії: він стояв біля підніжжя хреста і бачив смерть Господа, яка була жертвою за гріх; біг до гробниці після Воскресіння, щоб підтвердити, що вона була порожня; і бачив воскреслого Спасителя.

Двічі в Євангелії від Івана згадується про те, що улюблений учень був очевидцем і наголошується на тому, що його свідчення є правдивим¹⁶. Це перегукується з тим, що Джозеф Сміт перейменував Євангелію на “Свідчення Івана”¹⁷.

*“Це той учень, що свідчить про це, що й оце написав. І знаємо ми, що правдиве свідoctво його!”
(Іван 21:24).*

Учені досі полемізують щодо того, хто ж був улюбленим учнем. Якщо ним був апостол Іван, тоді він був джерелом інформації для Євангелії, якщо не її автором¹⁸. То чому ж тоді не вказується його ім’я? Чому ніде безпосередньо не фігурує апостол Іван? Частково відповідь може критися в тому, що він мав на меті свій власний досвід перетворити на взірць для віруючих та послідовників в усі віки. Залишаючись анонімним, він дає

нам можливість накладати свій досвід на його досвід, таким чином навчаючись, як любити Господа і відчувати Його любов, а потім здобувати власне свідчення, яким нас закликають ділитися з іншими.

Послання: 1, 2 і 3 послання Івана

Як і в Євангелії від Івана, він не згадується в жодному з трьох листів, які йому приписуються. Однак Перше послання Івана, яке є більш доктринальним трактатом, ніж листом, близько пов’язане з Євангелією за своєю стилістикою й тематикою, що включає важливість любові та послуху—тем, яких навчав Спаситель в Івановому описі Останньої вечері.

Написане після Євангелії, 1 Івана починається з проголошення автором свідчення про Господа Ісуса Христа, “що було від початку, що ми чули, що бачили власними очима, що розглядали, і чого руки наші торкалися, про Слово життя” (1 Івана 1:1; курсив додано).

Крім повторного згадування перших рядків Євангелії від Івана, автор особливо наголошує на тому, що він особисто, фізичними очима бачив Ісуса Христа, Який був Словом Бога, що в прямому розумінні стало плоттю.

Перші християни, які були першими читачами цієї книги, вочевидь потерпали від внутрішніх розділень на групи, в яких проповідувалося хибне вчення про те, що Ісус залишив Церкву¹⁹. Автор 1 Івана не лише є очевидцем, він також є автором, якого покликано виправити хибне вчення й протистояти антихристам і лжедухам, які загрожували вірі (див. 1 Івана 2:18–27; 4:1–6). Його місія також полягала в підбадьоренні тих, хто залишався вірним. Він це робив, розповідаючи про глибинні істини щодо Бога і Христа й про важливість залишатися у вірі та праведності.

У 2 і 3 посланнях Івана він називає себе просто “старцем” і продовжує наголошувати на важливості любові та послуху і на небезпеці лжевчителів та тих, хто не сприймає належну церковну владу²⁰.

Усі ці три книги навчають нас, як важливо бути незмінно відданими явленому Ісусу Христу.

Одкровенитель

З п’яти книг, які йому приписуються, лише в Об’явленні дійсно згадується ім’я Івана, вказуючи ім’я автора три рази у початкових віршах (див. Об’явлення 1:1, 4, 9). Крім того, що автор називає себе служителем Божим, він не дає жодної іншої інформації про своє місце чи покликання, але більшість перших християнських провідників вважали, що то був Іван, син Зеведеїв.

У Книзі Мормона та в Ученні і Завітах підтверджується, що апостола Івану було дано особливе доручення отримати й описати побачені ним видіння²¹. Об’явлення, складна й сповнена глибокого символізму книга, мала на меті втішити й запевнити християн, які страждали від переслідувань і випробувань у всі віки. У той же час книга розкриває роль Ісуса Христа упродовж усієї історії.

Хоча пропонується дві різні дати написання Іваном книги Об’явлення—більш рання дата—60-ті роки від Р.Х., час правління імператора Нерона,— і пізніша дата—90-ті роки від Р.Х., час правління імператора Домітіана—обидва правила після мученицької смерті Петра, коли старшим апостолом став Іван.

Однак його покликання полягало не лише в тому, щоб отримати і записати видіння, які складають книгу. В одному з видінь ангел наказав Івану Одкровенителю взяти маленьку книгу, тобто сувій, і з’їсти його. Хоча в роті він смакував солодко, а в животі вчинив гіркість, що Джозеф Сміт пояснив як символ місії Івана зі збирання Ізраїля, що є складовою відновлення всього (див. Об’явлення 10:9–11; Учення і Завіти 77:14). Ця місія була можлива завдяки неперервному

служінню Івана після його перетворення. Хоча дослідники, як у давнину, так і в наш час, розділилися в думці стосовно значення Ісусових слів, звернених до Петра щодо Іванової долі, написаних у кінці Євангелії (див. Іван 21:20–23), Джозеф Сміт отримав одкровення, яке підтверджує, що місія Івана буде продовжуватися в образі перетвореної істоти до повернення Спасителя (див. Учення і Завіти 7:1–6). Іншими словами, він не лише пророкував про кінець часів, але і про свою місію, яка полягає в тому, щоб сприяти виповненню цих пророцтв,

*“Що ми любимо Божих дітей, дізнаємося з того, коли любимо Бога і Його заповіді додержуємо”
(1 Івана 5:2).*

а також про те, що він стане очевидцем виповнення усього, що йому було відкрито.

Хоча наша власна місія, можливо, не така велична, приклад Івана навчає, що наша любов до Ісуса Христа веде нас до того, щоб приймати свої покликання і випробування в житті, якими б гірко-солодкими вони часом не здавалися б.

Як нам стати улюбленими учнями

Іван був одним з провідних серед перших Дванадцятьох апостолів, покликаних Ісусом. Він був тим, хто мав близькі особисті стосунки зі Спасителем і відігравав важливу роль Його свідка, провідника Церкви і одкровенителя. Однак те, як він вирішив змалювати себе у

якості улюбленого учня в Євангелії, яка називається його іменем, дає йому можливість служити моделлю всім нам у нашому учнівстві. Від нього ми дізнаємося, що, як учні Ісуса Христа, ми всі можемо спиратися на рамено Його любові, тієї любові, яку ми більш повно усвідомлюємо завдяки обрядам, подібним до запроваджені ним Останньої вечері. Ми також можемо символічно стояти біля підніжжя хреста, свідчити, що Ісус за нас помер, і йти вперед з надією самим дізнатися, що Господь живий. Подібно до Івана, як улюблені учні, ми маємо покликання ділитися тим свідченням з іншими, свідчити про істину і виконувати всі покликання, які нам доручатимуть, поки Господь не прийде знову. ■

ПОСИЛАННЯ

- Цікаво, що лише у книзі Об'явлення безпосередньо вказується, що її автором був Іван (див. Об'явлення 1:1, 4). У жодній з Євангелій, у тому числі від Івана, не вказується ім'я автора. Однак за переказами перших християн персонаж улюбленого учня в Євангелії від Івана ототожнюють з апостолом, який має таке саме ім'я. Див. послання 17, де міститься інформація про докази, наукові диспути та погляди доби Відновлення стосовно достовірності цієї інформації. У 1 Івана також не вказується його автор, але стиль і тематика тісно пов'язують його з Євангелією від Івана. У другому і третьому посланнях Івана згадується лише "старець", але перші християнські перекази пов'язують його з автором євангелії від Івана та 1 Івана.
- Див. Марк 1:19–20; див. також Матвій 4:21–22; Лука 5:10–11. Більшість учених погоджуються, що Євангелія від Марка була написана першою, приблизно в середині 60-х років від Р.Х., Євангелії від Матвія та від Луки були написані в період 70-х-початку 80-х років від Р.Х. Тому, якщо читати спочатку Євангелію від Марка, можна побачити, як Матвій і Лука доповнили або адаптували початковий літопис.
- Хоча в Євангелії від Марка 10:35–37 написано, що Яків та Іван просили про те, щоб сидіти праворуч і ліворуч від Ісуса в Його царстві, в Матвій 20:20–21 додано, що з цим проханням насправді звернулася їхня мати. Її присутність під час Розп'яття та пізніше біля порожньої могили описується в Марк 15:40; 16:1–8; див. також Матвій 27:55–56; Лука 23:49, 55; 24:1–10 та Іван 19:25.
- Більш докладне обговорення цих можливих зв'язків Саломії, а також більше інформації про сім'ю та рибальську справу Зеведея можна знайти в R. Alan Culpepper, *John, the Son of Zebedee: The Life of a Legend* (2000), 7–23.
- Див. Марк 1:21–31, 40–45; 2:1–12; 3:1–6; див. також Матвій 8:1–4; 9:1–8; 12:9–14; Лука 4:33–39; 5:12–15, 17–26; 6:6–11.
- Проповідь на горі описана в Матвій 5–7. Покликання Івана та інших перших апостолів описано в Марк 3:13–19; див. також Матвій 10:2–4; Лука 6:13–16.
- Див. Марк 5:37; див. також Матвій 9:23–26; Лука 8:51, хоча Матвій не називає Петра, Якова та Івана.
- Див. Марк 9:2–10; див. також Матвій 17:1–8; Лука 9:28–36.
- Див. Марк 13:3–37.
- Див. Марк 14:32–34; див. також Матвій 26:36–38.
- Див. Марк 3:17. *Воанергес*—це вочевидь неточна транслітерація грецькою арамейського слова *bene reghesh* або *r'm*, що означає "сини сум'яття або грому".
- Див. Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 38–40, 50.
- Див. Дії 3:1–11; 4:1–21; 8:14–17.
- Див. Учення і Завіти 7; 77; 88:141.
- Див. Іван 13:23; 19:26, 34–35; 20:2–10; 21:1–14, 20–25; див. також Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 57–69.
- Див. Іван 19:35; 21:24–25; див. також Іван 20:30–31.
- Див. *Joseph Smith's New Translation of the Bible: Original Manuscripts*, edited by Scott H. Faulring, Kent P. Jackson, and Robert J. Matthews (2004), 234.
- Приклад обговорень ученими того, хто ж саме був улюбленим учнем, див. в Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 72–85, і Raymond E. Brown, *An Introduction to the Gospel of John*, edited by Francis J. Moloney (2003), 189–199. Про апостола Івана як джерело або автора Євангелії від Івана див. Richard Neitzel Holzapfel, Eric D. Huntsman, and Thomas A. Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament* (2006), 126–127, і моє особисте нещодавнє дослідження в "The Gospel of John" in *New Testament History, Culture, and Society* (2018), ed. Lincoln Blumell.
- Див. Raymond E. Brown, *The Epistles of John* (The Anchor Bible, vol. 30 [1982]), 49–55, 71.
- Див. Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, 90–95, і Holzapfel, Huntsman, and Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, 274–277.
- Див. Holzapfel, Huntsman, and Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, 281–82, і особливо 1 Нефій 14:18–27; Етер 4:16 та Учення і Завіти 7:1–3; 77.

Іван, будучи могутнім свідком найважливіших подій Ісусової місії, стояв біля підніжжя хреста і бачив смерть Господа, яка була жертвою за гріх; біг до гробниці після Воскресіння, щоб підтвердити, що вона була порожня; і бачив воскреслого Спасителя.

ЗОЛОТІ ЖИВА, ХУДОЖНИК ДЕВІД МЕРІЛЛ. З ЛЮБ'ЯЗНОГО ДОЗВОЛУ МУЗЕЮ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

Віра в Ісуса Христа
і Його Спокуту—це віра
в те, щоб жати. Це віра в
Його силу, а не у вашу.

Старійшина
Уілфорд В.
Андерсен
Сімдесятник

Два рівні віри

Легій зі своєю сім'єю був у пустині лише кілька днів, коли Господь наказав йому послати синів назад до Єрусалима за пластинами з латуні, які вони мали взяти у Лавана. Ми не завжди хвалимо двох бунтівних синів Легія—Ламана і Лемуїла,—але насправді вони захопили піти. Вони мали достатньо віри, щоб спробувати.

Ламан, а потім і Лемуїл зі своїми братами попросили пластины у Лавана. У цій спробі брати втратили всі сімейні

коштовності і мало не втратили життя. У цей момент віра Ламана і Лемуїла залишила їх і вони були готові здатися. З іншого боку, Нефій піднявся над небезпекою і розчаруванням.

“Як Господь живий і як ми живі, то не підемо ми до батька нашого в пустиню, доки не виконаємо те, що наказав нам Господь.

А тому давайте будемо вірні у виконанні заповідей Господа” (1 Нефій 3:15-16).

Після того Нефій виявив свою велику віру, здобув пластины Лавана і повернувся з братами до батька в пустиню.

Тут ми бачимо два різновиди віри. Перший рівень—це віра спробувати, віра встромити серпа. Другий рівень—це віра діяти. Це не просто віра в те, щоб встромити серпа—це віра, щоб жати.

Ламан і Лемуїл мали віру спробувати, але Нефій мав віру здійснити. Ламан і Лемуїл мали достатньо віри, щоб встромити свої серпи, але Нефій мав достатньо віри, щоб жати.

Така незначна відмінність між вірою в те, щоб встромити свої серпи, і вірою, щоб жати, змінить все у вашому житті. Щоб знову жити з Небесним Батьком і прожити продуктивне й радісне життя на землі, нам необхідно розвивати віру, щоб жати.

Ми отримали дивовижні обіцяння від Господа—обіцяння щастя і радості в цьому житті й піднесення в наступному. Але випробування і проблеми повсякденного життя можуть зруйнувати нашу надію. Наша обіцяна земля здається такою далекою, такою недосяжною, що ми починаємо сумніватися.

“Я не зможу досягнути тієї мети або здобути те благословення,—думаємо ми.— Безсумнівно, Господь мав на думці когось іншого, коли давав ці обіцяння”.

Ні, Він *дійсно* думає про вас і про мене. Нам лише потрібно достатньо віри в отримання наших благословень—віри настільки сильної, щоб вона змогла перетворити наші майбутні обіцяння в теперішню реальність. Нам потрібна віра, щоб жати.

У чому саме полягає така віра і як ми можемо її розвинути?

Мати віру в Ісуса Христа

По-перше, на відміну від віри в те, щоб устроїти свої серпи, віра, щоб жати, не є вірою в себе. Це не те саме, що

Моліться кожного дня, щоб Небесний Батько благословив вас праведними бажаннями підпорядкувати свою волю Його волі.

впевненість у собі або позитивне налаштування розуму. Це навіть не те саме, що віра в свою сім'ю або друзів—хоча все це добре. Віра, щоб жати, є вірою в Ісуса Христа і Його Спокуту. Це віра в Його силу, а не у вашу.

Коли мене покликали президентом колу Меса Аризона Марікопа, старійшина В. Мак Лоуренс, на той час генеральний авторитет сімдесятник, запросив мене і мою дружину до офісу президента колу й запропонував це покликання. Я слухняно прийняв покликання. Потім він запропонував нам увійти в кімнату вищої ради і з молитвою поміркувати, кого я хотів би бачити своїми радниками. Коли я увійшов до кімнати, то побачив зображення всіх президентів колу, які служили в цьому колі з часу його організації, і моє серце впало. То були чудові провідники, як у Церкві, так і в громаді.

Я поглянув на свою дружину і сказав: “Кетлін, я не впевнений, що можу це робити. Я не з їхньої когорти”.

Вона відповіла: “Не кажи мені про це. Краще поговори зі старійшиною Лоуренсом”.

На мій подив, коли я сказав йому, що не вважаю себе спроможним виконувати покликання, старійшина Лоуренс відповів: “Думаю, ви праві”.

Але потім він сказав: “Ви не можете його виконувати, брате Андерсен, але Господь може. У Нього є сила виконувати Свою роботу, і якщо ви будете гідні й старанно працюватимете, Він її виконає. Ви побачите”.

Так і сталося.

Віра в те, щоб встромити серпа—це віра зробити спробу. Це віра в себе, і вона зникає, як тільки виникають труднощі. А потім ми починаємо сумніватися. Однак віра, щоб жати,—це віра в Господа Ісуса Христа. Вона ніколи не здається.

Підпорядкуйте свою волю волі Бога

Аби виявляти віру в те, щоб жати, нам необхідно бути певними, що наші бажання й цілі співпадають з волею Бога. Ми ніколи не зможемо виявляти віру в те, щоб жати, якщо Бог не погоджується з тим, що ми посіяли. Аби отримати Його допомогу, ми повинні підпорядкувати свою волю Його волі.

Оскільки пророк Нефій у книзі Геламана був праведним і вірним, Господь сказав йому: “Я благословлю тебе назавжди; і я зроблю тебе могутнім у слові і вчинках, у вірі і в діяннях; так, дійсно все буде зроблено тобі відповідно до твого слова”. Оце так обіцяння! Потім Господь додає: “Бо ти не будеш просити того, що суперечить Моїй волі” (Геламан 10:5).

А Мороній казав нам ось що: “І Христос сказав: Якщо ви матимете віру в Мене, то матимете силу робити все, що Я вважаю за доцільне” (Мороній 7:33).

Підпорядкування наших бажань Божій волі—це передумова, без якої не буде віри, щоб жати.

Коли мої сини були молодші, вони грали в баскетбольних командах старших класів школи. У ті часи вони

молилися всією командою перед початком кожної гри. Коли я спостерігав за ними з трибуни, мене завжди цікавило, про що вони моляться. Якщо вони молилися, щоб перемогти у грі, тоді їхнім молитвам не вистачало віри, щоб жати. Доказом цього була кількість ігор, які вони програли. Господь вочевидь не поділяв їхнього бажання обов'язково перемогти у грі.

Іншими словами, Бог допоможе досягнути лише тих цілей, які є хорошими для нас. Це тому що Він любить нас і краще знає, що піде нам на користь. І хіба ми не вдячні за це? Ми повинні молитися кожного дня, щоб Небесний Батько благословив нас праведними бажаннями підпорядкувати свою волю Його волі. Ми повинні навчитися молитися так, як Господь у Гефсиманському саду, щоб здійснилася Божа воля, а не наша (див. Лука 22:42). Лише тоді ми можемо виявляти віру в те, щоб жати.

Йти працювати

Третя передумова наявності віри, щоб жати,—це робота. Апостол Яків чітко проголошує, що віра без діл мертва. Віра в те, щоб устроїти серпа, вимагає переконаності, але віра, щоб жати, вимагає більше, ніж переконаності. Навіть диявол вірить, як пише Яків, і тремтить (див. Якова 2:17, 20).

Я чув історію про батька, який помітив, що його мала донька стала навколішки біля ліжка і молилася про те, аби Небесний Батько захистив маленьких пташок і не дав їм потрапити в сильце, яке встановив у дворі її брат. Пізніше того ж дня батько занепокоївся. Він знав, що сильце було хорошим. Він допомагав синові його зробити.

“Я чув, що сьогодні вранці ти молилася Небесному Батькові, щоб він захистив маленьких пташечок від сильця твого брата,—сказав він дочці.— Але іноді трапляється щось сумне навіть тоді, коли ми молимося, щоб цього не сталося”.

Вона відповіла: “Тату, я просто знаю, що він не зловить жодної пташки”.

“Я в захопленні від твоєї віри, серденько,—сказав батько.— Але якщо він таки зловить кілька пташок, я сподіваюся, що це не зашкодить твоїй вірі”.

“Він не зловить, тату,—сказала вона.— Я знаю, що не зловить”.

Батько запитав: “Як ти можеш так сильно в це вірити?”

“Бо після молитви,—відповіла дочка,—я пішла у двір і розламала те сильце на друзки”.

Добре молитися Небесному Батькові про благословення. Але після того, як ми скажемо “амінь”, нам треба йти і щось робити. Ми не можемо сподіватися, що Господь скерує наші кроки, якщо ми не хочемо пересувати ноги. І ми не повинні просити Його робити для нас те, що ми можемо й повинні робити самі.

Ми повинні працювати над досягненням своїх праведних цілей, і ми повинні старанно працювати над виконанням заповідей. Справжня сила в наших завітах і справжня сила віри, щоб жати, здійснюється не тоді, коли ми здобуємо впевненість, що Бог дотримається Його обіцянь, а тоді, коли ми здобуємо впевненість, що дотримаємося своїх. Ця велика істина перетворює майбутні обіцяння в нинішню реальність. Ми повинні працювати.

Не занепадайте духом через невдачі й помилки, однак незмінно докладайте зусиль і будьте рішучими. Віра, щоб жати, не вимагає досконалості, проте вона вимагає наполегливості.

Я запрошую вас розвивати віру, щоб жати. Міцно вірте в нашого Спасителя Ісуса Христа і Його Спокуту. Робіть усе можливе, щоб ваші бажання узгоджувалися з Його волею. А потім беріться до роботи усім своїм серцем, міццю, розумом і силою, з незламною рішучістю й наполегливістю. Це не виклик, не проблема, не бар'єр, який не піддається вірі, щоб жати. ■

З виступу “The Faith to Reap” (Віра, щоб жати), виголошеному на духовно-му вечорі в Університеті Бригама Янга-Айдахо 17 березня 2015 року.

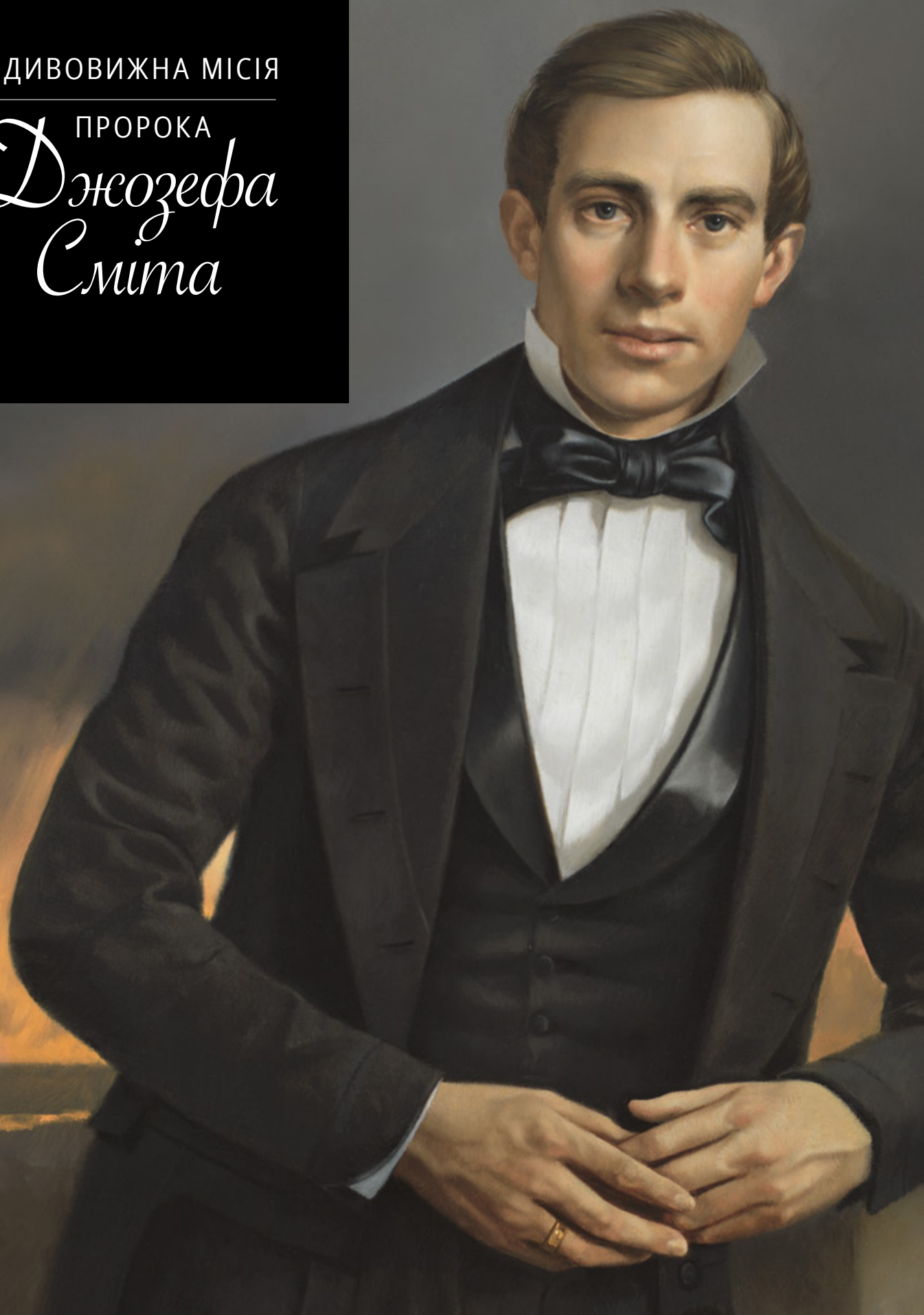
ВИЯВЛЯЙТЕ СВОЮ ВІРУ

“Є тільки Один, в Кому ваша віра завжди в безпеці,—і це Господь Ісус Христос. І вам треба виявляти свою віру!”

Президент Рассел М. Нельсон, “Виявляйте свою віру”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 29.

ДИВОВИЖНА МІСІЯ

ПРОРОКА
*Джозефа
Сміта*

Я вирішив говорити про Джозефа Сміта, пророка і людину. Кажучи про нього, я сподіваюся поглибити ваше розуміння унікальних і дивовижних досягнень пророка, який заснував цей розподіл.

Зв'язок між знанням і свідченням про Джозефа Сміта і місіонерською роботою є вкрай важливим. Усі ми знаємо, що деякі зацікавлені Церквою приймають основні євангельські доктрини, але просто не можуть прийняти той факт, що 14-річного хлопця відвідали Батько і Син, і що він переклав Книгу Мормона та став пророком, якого ми зараз знаємо. Люди, яким важко сприйняти Джозефа Сміта як пророка, мають навчитися з цих слів Президента Рассела М. Нельсона:

“Місію Джозефа у смертному житті було висвячено наперед. Його сприйнятливий і чистий розум був відкритий для отримання настанов від Господа. Однак за мирськими нормами Джозеф був найбільш не підходящим для цього. І його завдання бути пророком цього останнього розподілу здається абсолютно недосяжним. Цей приклад ілюструє принцип, який часто застосовується в Господній роботі: Він використовує не підходяще, щоб здійснити неможливе!”¹

Дуже важливо, щоб наші місіонери мали свідчення про божественне покликання і дивовижну роботу пророка Джозефа Сміта.

Я вивчаю життя пророка Джозефа Сміта вже упродовж 65 років. Я народився в 1932

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

Джозеф Сміт здійснив більше, ніж будь-яка смертна людина могла б виконати за такий короткий час. Єдине можливе пояснення— це допомога з небес.

На час своєї смерті Джозеф Сміт служив і мером міста Наву, і генерал-лейтенантом Легіону Наву.

ДЖОЗЕФ СМІТ, ХУДОЖНИК ВІЛЬЯМ ВІТКЕР, ЛІТОГРАФІЮ ЛЮБЕЗНО НАДАНО БІБЛОТЕКОЮ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

році, коли Церкві було трохи більше 100 років. Я впевнений, що є звичайним представником вірних святих останніх днів цього другого століття. Ми не зустрічалися з Джозефом Смітом, але ми відчуваємо, що знаємо його, і ми любимо його завдяки тому, що він відкрив і чого навчав. Ми є свідками істинності поетичного пророцтва, що “мільйони дізнаються про брата Джозефа”².

I. Джозеф Сміт—пророк

Усі ми знаємо, що Джозеф Сміт є першим пророком цього розподілу, Господнім знаряддям у Господньому Відновленні. Але що ж Господь відновив через цього пророка? Не всі святі останніх днів (і дуже небагато нечленів Церкви) усвідомлюють, які осяйні й грандіозні доповнення до християнського вчення Господь надихнув зробити пророка Джозефа. Ось короткий перелік:

- Природа Батька, Сина і Святого Духа.
- Функції, які виконує кожен з трьох членів Божества, та їхні стосунки зі смертними істотами.
- Природа Падіння людини.
- Мета земного життя у перспективі Батькового плану для Його дітей, який полягає в тому, щоб вони сягнули свого вічного призначення.
- Роль Спокути Ісуса Христа у забезпеченні безсмертя і надання можливості для вічного життя.
- Роль земного і вічного шлюбу в Батьковому плані.
- Важлива роль священства та обрядів у плані Батька.
- Важлива роль храмів та повірницьких обрядів у плані Батька.
- Знання того, що Бог бажає спасти всіх Своїх дітей і що кожна людина, яка жила на землі— незалежно від того, знає вона про Ісуса Христа чи ні—спроможна досягнути найвищих небес у майбутті.
- Співвідношення між трьома джерелами істини стосовно людини та Весвіту: наукою, Писаннями і неперервним одкровенням.

Джозеф Сміт народився 23 грудня 1805 року в Шароні, шт. Вермонт, США.

Кожна людина, яка вивчає хоча б невеличку частину цього переліку—незалежно від того, чи є вона віруючою—має визнати, що Джозеф Сміт стоїть біля витоків бездонного джерела сміливих, нових і цінних релігійних ідей. Як ми дізнаємося з посібника *Проповідайте Мою євангелію*, повноту євангелії було відновлено на землі через пророка Джозефа Сміта³.

Можливо ви помітили, що в моєму переліку немає окремого пункту, де згадувалося б про те, що завдяки Джозефу було явлено світові Книгу Мормона, новий том Писань, який, звичайно ж, і є джерелом багатьох з цих нових релігійних ідей. Книга заслуговує на те, щоб про неї згадати окремо. Її назва проголошує її найважливішу функцію: “Ще одне свідчення про Ісуса Христа”. Однак крім цієї основоположної ролі є ще й інші. Ось що каже про цю книгу вчений, автор бестселлерів:

“Книга Мормона містить нову мету для Америки: стати царством праведності, а не імперією свободи. На противагу зростаючим багатству і нерівності *Книга Мормона* захищає справу бідних. ... На противагу республіканському урядові вона пропонує праведне правління суддів та царів, які підпорядковуються Божому закону. На противагу незмінному канону Біблії та позбавленої чудес релігії *Книга Мормона* відстоює неперервне одкровення, чудеса і одкровення всім народам. На противагу скептицизму вона сприяє поглибленню віри; на противагу націоналізму—встановленню всесвітнього Ізраїлю. У ній пророковано про лихо, яке спіткає народ тоді, коли любов до багатства, неприйняття одкровення і культура іновірців переважають праведність, одкровення та Ізраїль”⁴.

Джозеф Сміт стоїть біля витоків бездонного джерела сміливих, нових і цінних релігійних ідей.

Більш важливим є те, що нещодавно сказав Президент Нельсон про Книгу Мормона: вона “є знаряддям, за допомогою якого обіцяне збирання Ізраїля буде здійснено”⁵.

Як ми читаємо в посібнику *Проповідайте Мою євангелію*, пророк Джозеф Сміт сказав, що Книга Мормона є “ключовим каменем нашої релігії”⁶.

Більшість людей, які не є святими останніх днів, не знають про величний внесок Джозефа Сміта до релігійної думки. Під час масштабних досліджень, які проводилися на національному рівні, опитувач громадської думки Гаррі Лоуренс дізнався, що майже половина людей, яких він опитував, вважає святих останніх днів закритими і загадовими, а їхні вірування “дивакуватими”⁷. Коли він ставив опитуваним таке запитання: “Що є головним в ученні мормонів?”, лише один з семи міг сказати щось близьке до ідеї про відновлення чи повторне встановлення

початкової християнської віри.

Подібним же чином, коли під час іншого національного опитування респондентів просили описати їхнє враження про нашу релігію, жодна людина не згадала ідею про початкове чи відновлене християнство⁸.

Ці результати нагадують нам, що ми не повинні дозволяти нашим місіонерам думати, ніби інші люди надто багато знають про нашу віру. Ті, кого вони навчають, можливо й чули слово *мормон*, однак місіонерам не слід думати, що більшість з тих людей має хоча б початкове розуміння основних принципів нашої віри.

II. Джозеф Сміт—людина

А ось деякі мої особисті думки про видатне життя Джозефа Сміта⁹. Той Джозеф Сміт, про

якого я дізнався з особистих досліджень, що про-
водив переважно в Іллінойсі, США, був людиною
з прикордонної території: молодою, емоційною,
динамічною. Його настільки любили люди і з
ним так легко було спілкуватися, що його часто
називали “брат Джозеф”. Відносно молодий вік
був визначною рисою його пророчого служіння.
Джозефу було 14 років на час отримання Першого
видіння, йому був 21 рік, коли він одержав золоті
пластини і лише 23, коли він завершив переклад
Книги Мормона (за менш ніж 60 робочих днів).

Більше половини одкровень у наших Ученні і
Завітах були дані через Пророка, коли йому було
не більше 25 років. Йому було 26 коли було орга-
нізовано Перше Президентство, і трохи більше 33,
коли він утік з в’язниці в Міссурі й знову очолив
святих. Йому було лише 38 з половиною років,
коли його вбили.

Під час свого короткого життя Джозеф зазнав
надзвичайно багато страждань. Коли йому було
років 7, він пережив надзвичайно болісну операцію
на нозі. Через бідність сім’ї він майже не навчався
у школі, а в юному віці йому доводилося багато
працювати, щоб допомагати сім’ї заробляти на їжу.
На нього багато разів нападали, завдаючи фізич-
них травм. Намагаючись виконувати надзвичайно
важкі обов’язки свого священного покликання, він
мав працювати фермером або комерсантом, щоб
забезпечувати свою сім’ю. Він робив це, не маючи
видатних духовних дарів, які б допомагали йому
у виконанні покликання пророка. Господь сказав
йому, що “в мирських справах ти не матимеш сили,
бо це не твоє покликання” (Учення і Завіти 24:9).

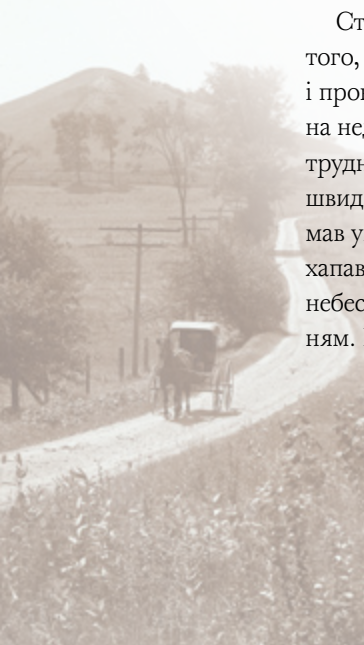
Стосовно духовних справ, Джозеф Сміт не мав
того, від кого він міг навчитися, як бути пророком
і провідником. Йому доводилося покладатися
на недосвідчених соратників. І він, і вони долали
труднощі й навчалися разом. Джозеф надзвичайно
швидко здобував знання і мужнів. Безсумнівно, він
мав унікальні дари. Як ми сьогодні сказали б, він
хапав усе на льоту. Він казав, що навчався завдяки
небесним посланцям та іншим Божим одкровен-
ням. І я в це вірю.

Про один з його особистих талантів свідчить
любов і вірність видатних людей, які його любили.
Коли Джозеф закликав своїх послідовників долати
їхні мирські недосконалості, то не підносив себе
над ними, і вони за це його любили. У проповіді,
виголошеній трохи більше, ніж за місяць до його
вбивства, він заявив: “Я ніколи не казав вам, що
я досконалий; але в одкровеннях, яких я навчав,
немає помилок”¹⁰. Джозеф Сміт мав “природно
жвавий темперамент” (Джозеф Сміт—Історія
1:28), завдяки чому його любили майже всі, хто
його знав. Один знайомий якось сказав: “Важко
виразити словами ту любов, яку до нього відчували
святі”¹¹. Товариство друзів було для Джозефа раді-
стю, бо розбудова суспільства та громади були для
нього важливими євангельськими цілями.

Якось я казав: “Усе своє життя Джозеф прожив
у прикордонних районах, де чоловікам необхідно
було проявляти фізичну силу в боротьбі з при-
родою, а іноді й один з одним. Він був чоловіком
великої статури, сильним і фізично активним.
Йому подобалися види спорту, де треба було
позмагатися, наприклад, перетягування палиці—
перевірка на фізичну силу (див. *History of the
Church*, 5:302). У наших архівах є багато спогадів
про те, як він мірявся силою зі своїми друзями і
знайомими. Якось у неділю він з Бригамом Янгом
проповідував святим у Рамусі, шт. Іллінойс, роз-
ташованому на відстані денної поїздки конем від
Наву. У понеділок, перш ніж залишити Рамус,
Джозеф випробував свою майстерність в боротьбі
з чоловіком, якого називали “забіяка з Рамуса”
(див. *Joseph Smith Journal*, 13 March 1843, recorded
by Willard Richards, Joseph Smith Collection, LDS
Church Archives). Джозеф його поборов. Я радий,
що нинішній розклад конференцій не дає можли-
вості місцевим членам Церкви у подібний спосіб
випробувати керівників, які їх відвідують”¹².

Є небагато людей, які були мішенню більшої кіль-
кості нападок стосовно їхньої місії чи пам’яті про
них, ніж Джозеф Сміт. Я особисто досліджував кіль-
ка з тих судових справ, звертаючись до оригінальних
документів в Іллінойсі, де Джозеф жив останні п’ять

Джозефу Сміту
був 21 рік, коли
він отримав
золоті пластини,
заховані в пагорбі
Кумора, і лише 23,
коли він закінчив
переклад Книги
Мормона.

років свого життя. Одна така справа розглядалася, коли Джо-зеф був мером, а міська рада Наву намагалася заборонити опозиційну газету *Naivoo Expositor*. Причиною заборони було вороже ставлення до Церкви, і це безпосередньо призвело до вбивства Джозефа.

Історики раннього періоду Церкви, серед них старійшина Б. Х. Робертс, визнавав, що ці дії були протизаконними. Однак, коли я, молодий професор юриспруденції, досліджував це питання, то був здивований, знайшовши законні підстави для таких дій в законодавстві Іллінойса 1844 року. Було багато спроб закривати газети в прикордонних районах в період перед Громадянською війною. Гарантія свободи преси в Конституції США не була оголошена застосовною до дій влади міста або штату до 1931 року, а тоді лише співвідношенням голосів п'ять проти чотирьох у Верховному суді США, згідно з поправкою до конституції, ухваленою в 1868 році¹³. Ми можемо судити про вчинки Джозефа Сміта на основі тогочасних законів і обставин, а не сучасних.

Будучи студентами Чиказького університету, ми з істориком Марвіном С. Хіллом були заінтриговані маловідомим фактом про те, що суд притягнув до відповідальності п'ятьох чоловіків за вбивство Джозефа Сміта. Понад 10 років ми штудіювали бібліотеки й архіви по всій країні в пошуках хоч якоїсь інформації про цю судову справу 1845 року й тих, хто був до неї залучений. В нашій книзі описані слова і вчинки мешканців Іллінойсу, які знали Джозефа Сміта особисто—частина з них любили його і ризикували своїм життям заради нього, а інші—ненавиділи і увійшли у змову вбити його. Досліджуючи оригінальні записи судового процесу або свідчення, які давалися упродовж тривалого

судового розгляду, ми не знайшли нічого, що вказувало б на нечесність чоловіка, якого було вбито¹⁴.

Доступ до судових записів у Іллінойсі привів до ще однієї непочатої сфери вивчення постаті Джозефа Сміта. Разом з Джозефом І. Бентлі, у той час студентом-юристом в Чикаго, ми знайшли численні записи про діяльність Джозефа Сміта у сфері бізнесу. Ми у співавторстві написали на цю тему статтю, яка вийшла в 1976 році в *Brigham Young University Law Review*¹⁵. 1840-ві роки це час після періоду фінансової паніки і депресії, які охопили всю країну. Економіка у прикордонних штатах,

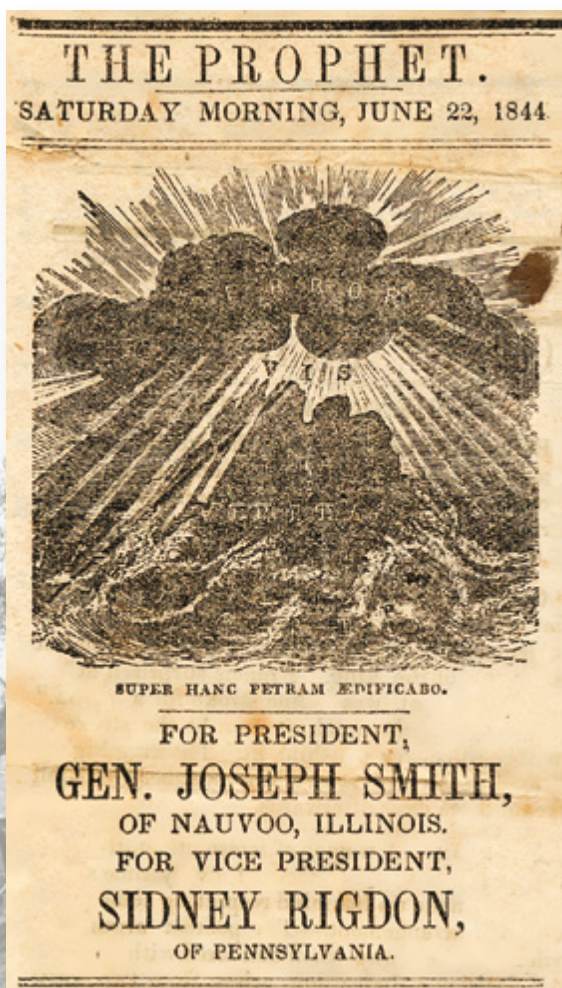
Вік: **Подія:**

14	Мав Перше видіння
21	Отримав золоті пластини
23	Закінчив переклад Книги Мормона
25	Отримав половину одкровень, що містяться в Ученні і Завітах
26	Організував Перше Президентство
33	Утік з в'язниці в Міссурі, знову став на чолі Церкви
38	Був убитий

подібних до Іллінойсу, була зруйнована. Наприклад, біографи Авраама Лінкольна описували фінансову плутанину під час цих десятиліть, коли бізнес був нестабільним, багато зобов'язань не виконувалися, а судові справи були звичною практикою¹⁶.

Вороги Джозефа Сміта звинувачували його в різноманітних махінаціях з нерухомістю, які переважно проводилися від імені Церкви. Низка судових розглядів, що тривали майже десять років, вивчали ці звинувачення в найменших подробицях. Зрештою в 1852 році, через довгий час після виходу святих з Іллінойсу (тож уже не було можливої політичної або іншої причини заступатися за святих або їхнього провідника) федеральний суддя завершив цей судовий процес вирокком, в якому вказувалося на те, що Джозеф Сміт не вчинив жодного шахрайства або інших аморальних дій¹⁷.

Джозеф Сміт висунув свою кандидатуру на президента Сполучених Штатів у 1844 році. На цьому флаєрі міститься оголошення про промову, яку він за планом мав вголосити лише за 5 днів до вбивства.

Учені, які добре знаються на політичних справах того періоду, ось що писали про виборчу кампанію Джозефа Сміта на пост президента США:

“У той час як у нього, можливо, не було серйозних шансів перемогти у загальних виборах 1844 року, він сміливо брав участь у якості кандидата від третьої сторони і безсумнівно мав серйозні наміри щодо впровадження юридичних реформ у Сполучених Штатах. Він сподівався і працював над покращенням громадської думки стосовно таких важливих питань, як рабство, релігійна свобода, в'язниці та землі громадського користування. Він та Роберт Ф. Кеннеді залишаються єдиними двома американцями, яких убили в той час, як вони були кандидатами на пост президента Сполучених Штатів”¹⁸.

Характер Джозефа Сміта, можливо, найкраще розуміли люди, які знали його найкраще і були поруч з ним у керівництві Церквою. Вони обожнювали його і підтримували як пророка. “Його брат Гайрум вирішив померти біля нього. Джон Тейлор, який також був з ним, коли його було вбито, сказав: “Я свідчу перед Богом, ангелами і людьми, що він був хорошим, шанованим та добродішним чоловіком ... —що його особиста й суспільна репутація була бездоганною—і що він жив і помер, як людина Бога” (*The Gospel Kingdom* [1987], 355; див. також УЗ 135:3). Бригам Янг проголосив: “Я не думаю, що на землі є людина, яка знала [Джозефа Сміта] краще за мене; і я сміливо кажу, що за винятком Ісуса Христа на цій землі ніколи не жила або не живе краща людина” [“Remarks,” *Deseret News*, Aug. 27, 1862, 65]”¹⁹.

III. Джозеф Сміт і закон

Як ми бачимо з наведених вище прикладів, мій тривалий інтерес до історії юриспруденції включав особливу зацікавленість взаємодією між Джозефом Смітом і тогочасним американським законодавством. Історики традиційно заявляли, що Джозеф Сміт був стороною, залученою до більше ніж 40 юридичних дій. Сьогодні, завдяки роботі, проведеної по укладанню книги *The Joseph Smith Papers* (Папери Джозефа Сміта), ми знаємо, що кількість

перевищує 220. Ці юридичні дії варіюють від “найпростіших, до складних [судових процесів] із залученням складних юридичних теорій. ... Джозеф наймав величезну кількість адвокатів, щоб ... заявляти про [такі] дії—як цивільні, так і кримінальні—та захищати їх”²⁰.

Завдяки глибоким знанням про життя пророка, які ми маємо тепер, Джеффри Н. Волкер, учений-святий останніх днів, написав: “Безсумнівно, що Джозеф Сміт був безпосередньо, активно і постійно залучений до американської юридичної системи. Ігнорувати ці важливі дії означає багато упустити з того, як він блискуче і ефективно витрачав свій час і сили—до такої міри, що Деніс Х. Уеллс, який і сам був юристом, суддею й генеральним прокурором і добре знав Джозефа Сміта, висловив таку думку: “Усе своє життя я спілкуюся з юристами. Джозеф Сміт був найкращим юристом з тих, що я зустрічав у своєму житті” [як цитовано в *The Journal of Jesse Nathaniel Smith: Six Decades in the Early West: Diaries and Papers of a Mormon Pioneer, 1834–1906* (1953), 456]”²¹.

Три автори, які є святами останніх днів, роблять наступний висновок: “Будучи активно залученим до системи юриспруденції, Сміт швидко засвоїв правила гри і законно використовував ті правила на свою користь, намагаючись повною мірою застосовувати нові можливості й захист, які надавали закони молодій нації. З огляду на його рішення та поведінку у сфері юриспруденції чітко зрозуміло, що він був добре обізнаний в юридичних питаннях і робив певні кроки, аби належно користуватися законом для вирішення різних питань, як-от: отримати авторське право на Книгу Мормона за федеральним законом, проводити шлюбні церемонії за законами Огайо, писати розпорядження для міста Наву, закликати до повного захисту свободи релігії, ефективно застосовувати нові закони, які регулювали продаж федеральних земель, заявити на право габеас корпус, висувати вимоги до належного місця проведення судового розгляду або заявляти про відшкодування збитків за щойно ухваленим федеральним законом про

банкрутство. У вільний час він вивчав книги з юриспруденції. Він знав точні формулювання Конституції та специфічну мову законодавчих актів штату. Безсумнівно, що упродовж усього свого життя він добре знав усі тогочасні законодавчі процеси на рівні штату й на федеральному рівні”²².

Найголовніше, ті три автори додають такий висновок: “У якості відповідача його ніколи не засуджували за будь-яке кримінальне порушення закону. Щоразу, коли проводилося чесне слухання, його визнавали гідним і чесним громадянином”²³.

Деталізовані підсумки судових процесів Пророка, обрані та проаналізовані в книзі, яку я цитував, ґрунтуються на роботі багатьох студентів, які навчалися в юридичній школі Дж. Рубена Кларка і які обирали курси з вивчення цієї теми та здійснили копітку роботи, результатом якої стало написання книги цими трьома авторами. Я був у захваті від описання ними вражень цих студентів-юристів:

“Джозеф Сміт був найкращим юристом з усіх, кого я знав у своєму житті”.

—Старійшина
Деніел Х. Веллі,
генеральний прокурор території
Юта

“Студенти-правознавці, які використовували попередні видання у якості свого підручника, поступово прийшли до думки, що Джозеф був відповідальним, надійним, вірним, обачним, милосердним, обережним, прискіпливим, законотворчим, терплячим, позитивним, винахідливим, розумним, кмітливим, добре розбирався в людях і навіть видатним у сфері юриспруденції (якщо застосовувати їхні власні слова), особливо коли мова йде про захист релігійних та цивільних прав інших людей або виконання обов’язків, які йому було доручено. ... Джозеф Сміт ніколи не втрачав віру в Конституцію і намагався працювати під її захистом, хоча його часто засмучували, розчаровували і насторожували люди, які стежили за дотриманням Конституції”²⁴.

IV. Висновок

У своєму житті Джозеф Сміт здійснив більше, ніж будь-яка смертна людина могла б виконати за такий короткий час. Єдине можливе пояснення—це допомога з небес. Мені подобається цей висновок:

“Він переклав і опублікував Книгу Мормона у Нью-Йорку; організував Церкву у Нью-Йорку, а потім започатковував її в Огайо, Міссурі та Іллінойсі; він заснував міста, серед яких Кертленд, Фар-Уест і Наву; покликав і навчав сотні церковних провідників; вивчав гебрейську мову та Біблію; заснував Товариство допомоги Наву; керував бізнесом, як сам, так і з партнерами; будував нерухомість та храми; писав і публікував статті й передовиці; мав велику сім’ю і широке коло друзів; служив на кількох громадських позиціях, серед яких командував великого підрозділу воєнізованих сил, а також мер і верховний суддя міста Наву. Він регулярно звертався з промовами під

час щотижневих богослужінь, освячень і частих поховальних служб, він привернув десятки тисяч послідовників, заохочуючи великі групи навернених іммігрувати до Сполучених Штатів”²⁵.

Під час промови на генеральній конференції, виголошеній понад 20 років тому, я сказав ось що:

“Подібно до інших вірних святих останніх днів я збудував своє життя на свідченні й місії пророка Джозефа Сміта. Все, що я прочитав і сам дослідив, ніколи не послабляло мого свідчення про його пророче покликання і про відновлення євангелії та священства, які Господь здійснив через нього. Я урочисто підтверджую свідчення Джозефа Сміта, яке він висловив у знаменитому листі до Уентворта в 1942 році:

“... Прапор істини було піднято; жодна нечиста рука не може зупинити поступ цієї роботи. Нехай вирують переслідування, нехай об’єднуються погромники, нехай збираються армії, нехай зводиться наклеп, але істина Божа просуватиметься вперед сміливо, благородно і незалежно, доки не проникне на кожний континент, відвідає кожний край, пронесеться кожною країною і зазвучить у кожному вусі, доки цілей Бога не буде досягнуто і Великий Єгова не скаже, що роботу виконано” (*Times and Seasons*, 1 March 1842, 709; quoted in Daniel H. Ludlow, ed., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 vols. [1992], 4:1754)”²⁶.

Брати і сестри, я свідчу про Ісуса Христа, нашого Спасителя, Який явився разом з Батьком хлопчикові-пророку і про якого Батько сказав: “*Це Мій Улюблений Син, слухай Його!*” (Джозеф Сміт—Історія 1:17). І з того часу ми чули нашого Господа Ісуса Христа в одкровеннях. Це—Його Церква. Ми є носіями повноважень Його святого священства. Ми йдемо вперед, виконуючи Його роботу. Я свідчу про покликання пророка Джозефа Сміта і про покликання пророків, які прийшли після нього у виконанні цієї величної роботи, до якої залучені й ви. ■

З виступу “*Joseph Smith: The Prophet and the Man*” (Джозеф Сміт: пророк і людина), виголошеного на семінарі для провідників місії 25 червня 2018 р.

Пророкові
Джозефу Сміту
було 38 років,
коли його було
вбито з його
братом Гайру-
мом у Картедж-
ській в’язниці 27
червня 1844 року.

“Істина Божа
просувати-
меться сміли-
во, шляхетно
і незалежно,
доки не про-
никне на
кожний конти-
нент, відвідає
кожний край,
пронесеться
кожною краї-
ною і зазвучить
у кожному вусі,
доки цілі Бога
не буде досяг-
нуто і Великий
Єгова не ска-
же, що роботу
виконано

—Джозеф Сміт, у
листі до Уентвор-
та, 1 березня 1842
року.

ПОСИЛАННЯ

1. Russell M. Nelson, *Accomplishing the Impossible* (2015), 1–2.
2. “Praise to the Man”, *Hymns*, no. 27.
3. Див. *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), с. 37.
4. Richard Lyman Bushman, *Joseph Smith: Rough Stone Rolling* (2005), 105.
5. Russell M. Nelson в Sarah Jane Weaver, “President Nelson Shares the ‘Hopes of My Heart’ with New Mission Leaders,” *Church News*, June 26, 2018, news.lds.org.
6. *Проповідуйте Мою євангелію*, с. 110; див. також вступ до Книги Мормона.
7. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism: Seven Steps to Improve Our Image* (2008), 32.
8. Див. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism*, 42.
9. Цю частину тексту аж до десятої виноски адаптовано з Dallin H. Oaks, “Joseph Smith in a Personal World”, в John W. Welch, ed., *The Worlds of Joseph Smith: A Bicentennial Conference at the Library of Congress* (2006), 159.
10. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 527.
11. Mary Alice Cannon Lambert, in “Joseph Smith, the Prophet”, *Young Woman’s Journal*, Dec. 1905, 554.
12. Dallin H. Oaks, “Joseph, the Man and the Prophet”, *Ensign*, May 1996, 72.
13. Див. Dallin H. Oaks, “The Suppression of the *Nauvoo Expositor*,” *Utah Law Review*, vol. 9, no. 4 (1965), 862–903.
14. Див. Dallin H. Oaks and Marvin S. Hill, *Carthage Conspiracy: The Trial of the Accused Assassins of Joseph Smith* (1975).
15. Див. Dallin H. Oaks and Joseph I. Bentley, “Joseph Smith and Legal Process: In the Wake of the Steamboat *Nauvoo*” *BYU Law Review*, vol. 1976, no. 3 (1976), 735–782.
16. Див. David Herbert Donald, *Lincoln* (1995), 94–118.
17. Див. Dallin H. Oaks and Joseph I. Bentley, “Joseph Smith and Legal Process,” 781.
18. Gordon A. Madsen, Jeffrey N. Walker, and John W. Welch, eds., *Sustaining the Law: Joseph Smith’s Legal Encounters* (2014), x–xi.
19. Dallin H. Oaks, “Joseph, the Man and the Prophet”, 73.
20. Jeffrey N. Walker в Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, vi.
21. Jeffrey N. Walker в Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, vi.
22. Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, xvii.
23. Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, xvii–xviii.
24. Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, xviii.
25. Gordon A. Madsen and others, eds., *Sustaining the Law*, xi–xii.
26. Dallin H. Oaks, “Joseph, the Man and the Prophet”, 73.

Зацікавлені, які впали з дерева

Молодим місіонерам, які шукали зацікавлених Церквою на вулицях Буенос-Айреса, Аргентина, в 1995 році, обіцяння, отримане від одного з членів президентства території, здавалося дивним: “Якщо ви будете старанно працювати і будете повністю слухняними, зацікавлені будуть падати з дерев, щоб їх охристили”. Ми дізналися про те обіцяння трохи пізніше.

Мій батько обрізав одне з дерев, яке росло на тротуарі навпроти нашого

дому. Коли він був на дереві, обрізаючи його, то помітив двох юнаків, які йшли до нього вулицею. Коли вони проходили під деревом, батько звернувся до них англійською.

Насправді мій батько не розмовляв англійською, але він знав кілька слів, і йому було цікаво. Хто були ті юнаки, і що вони робили біля нас?

Місіонери зупинилися, не розуміючи, звідки лине голос. Тоді батько зліз з дерева, щоб поговорити з ними.

Вражений їхнім посланням і манерами, він запросив місіонерів у дім.

Попередній релігійний досвід батька був невдалим, однак послання відновленої євангелії торкнулося його серця. У його житті були важкі часи, і він знав, що йому треба змінитися. Батько уважно слухав місіонерів, коли вони навчали його, маму, бабусю й мене.

Мені було лише 11 років, однак істини, яких навчали місіонери,

Коли батько був на дереві,
обрізаючи його, то
помітив двох юнаків, які йшли
до нього вулицею.

знайшли у мене відгук, а також у мами й у бабусі. Зрештою ми всі охристилися через кілька місяців, у вересні 1995 року.

Зерна віри, посіяні місіонерами в наших серцях, невдовзі були підживлені товаришуванням друзів у Церкві, додатковими євангельськими уроками і хорошим спілкуванням з сильними провідниками Церкви. Завдяки тому, що нас тепло прийняли, зерно нашої віри “упало на добру землю, і, зійшовши, уродило стократно” (Лука 8:8).

Плоди нашої віри, якими ми насолоджуємося сьогодні—вже понад 25 років—це велика відданість відновленій євангелії Ісуса Христа, благословення храму і наповнене й щасливе життя з новим поколінням членів сім'ї, поєднаних на всю вічність.

Ми завжди будемо вдячні за двох вірних місіонерів, які випробували натхненне обіцяння. ■

Яміла Камінос, Буенос-Айрес, Аргентина

Від страху до бенкетування

Усе своє життя я був активним у Церкві. Я відслужив місію повного дня, уклав храмовий шлюб і допомагав у вихованні чотирьох чудових донечок. Однак з плином років я помітив, що дехто з моїх друзів відмовився від членства у Церкві. Хтось із родичів звертався до соціальних медіа, щоб ставити під сумнів і критикувати провідників Церкви. І вперше в житті у мене з'явилися власні сумніви стосовно Церкви. Через сумніви я почав боятися майбутнього. Іноді я відчував, що мене охоплює безнадія.

У той нелегкий час я змусив себе піти на конференцію колу. Коли виступав президент колу, він сказав: “Якщо ми хочемо вижити у важкі часи, що чекають попереду, нам необхідно перейти від нерегулярного бенкетування словом Бога до неперервного бенкету. Нам потрібно зробити регулярне і зосереджене вивчення Писань пріоритетом нашого життя. Якщо ми так зробимо, я обіцяю, що ми не будемо боятися”.

Я встановив невеликий столик, зручне крісло й розпочав вивчення євангелії з молитви.

Мою увагу привернуло слово “боятися”. Я зрозумів, що допустив, аби вивчення євангелії стало нерегулярним. Внаслідок цього в моєму житті запанував страх. Я вирішив випробувати пораду мого президента колу.

Я пішов додому і створив куточок для вивчення євангелії. У куточку кімнати я поставив невеликий столик і зручне крісло. Я повісив на стіні кілька зображень Спасителя. Я взяв Писання, кілька олівців і нотатник. Я почав вивчення з молитви.

Через тиждень-два це стало частиною повсякденних справ. Я спочатку слухав виступ з генеральної конференції, а потім вивчав певну євангельську тему. Після того я читав кілька розділів з Книги Мормона і закінчував вивчення щирою молитвою до Небесного Батька.

Попри різні відволікання я рідко пропускав день без вивчення євангелії упродовж шести місяців. Я здобув глибше розуміння багатьох євангельських тем і зміцнив свої стосунки з Небесним Батьком завдяки регулярним і щирим молитвам.

Моє свідчення знову стало опорою, на яку я міг спиратися. Мої сумніви розвіялися завдяки новим свідченням, які я отримав про відновлену євангелію. Я помітив, що менше хвилююся, бо більше довіряю Богові. Я відчув, що страх і відчай залишили мене. Я також втратив інтерес до тих заходів, які були простим марнуванням часу, й помітив, що став великодушнішим і лагіднішим до інших людей.

Оскільки я дослухався до поради мого президента колу, Бог зміг змінити мене. Мене було зцілено й відновлено Самим Учителем, коли я бенкетував Його словом. ■

Метт Максвелл, шт. Юта, США

М*и тяжко працювали цілий день. Ми були голодні. Можливо те, що ми знайшли гроші, було благословенням за наше служіння.*

Але ж я—голодна!

Одного дощового дня на місії в Колумбії нам з напарницею залишалося працювати ще годину, перш ніж повернутися додому. Ми були голодні і втомилися від ходіння цілий день. Ми не знайшли жодної людини для навчання.

У нас також не було з собою грошей, і ми не сходили в магазин. Ми знали, що коли прийдемо додому, у нас не буде чого їсти. Я намагалася відкинути ці негативні думки і зосередитися на роботі.

“Глянь, що я знайшла!”— Раптом вигукнула мої напарниця.

Вона знайшла на землі якісь гроші. З виразу її обличчя я зрозуміла, що вона думала те саме, що і я. Ми могли придбати щось поїсти!

Але за мить моя напарниця сказала: “Ні, це не наші гроші!”

“Але ж я—голодна!”— Подумала я.

“Кому б не належали ці гроші, ми

не знайдемо цю людину в такий пізній час”,—сказала я їй.

Вона запропонувала разом помолитися. Я знала, що це було правильно, але якась частина мене вважала, що я втратила глузд. Ми тяжко працювали цілий день. Ми були голодні. Можливо те, що ми знайшли гроші, було благословенням за наше служіння.

Потім я згадала мою маму. Коли я була маленька, вона навчала нас із сестрою завжди бути чесними. Вона була для нас прикладом і молилася, щоб у нас була сміливість бути чесними. Я знала, що якби вона була там, її б засмутило те, що я не зробила правильний вибір.

Тому ми помолилися. Ми попросили у Небесного Батька допомоги в пошуках власника. Через кілька хвилин підійшов юнак, який щось шукав. У нього в очах були сльози, і він мав

засмучений вигляд. Ми з напарницею підійшли до нього і дізналися, що мали те, що він шукав.

Ми повернули йому гроші, і він не припиняв нам дякувати. Він сказав, що то були гроші на навчання. Без них його б відрахували. Мої очі наповнилися сльозами, і я покаялася в моєму попередньому бажанні витратити гроші. Ми взяли його контактну інформацію і змогли навчати його та п'ятьох інших людей. Того вечора я подякувала моїй напарниці за її хороший приклад.

Я знаю, що Бог благословляє нас, якщо ми чесні. У нас не було чого їсти того вечора, але я не пам'ятаю, щоб засинаючи я відчувала голод. Те, що ми знайшли гроші, зрештою, було благословенням. ■

Ісадора Маркес Гарсія, Сан-Пауло, Бразилія

Наша піч топилася вірою

Коли ми з моїм чоловіком Марком жили зі своїми п'ятьма дітьми на східному узбережжі Сполучених Штатів, у нашому будинку була піч на рідкому паливі. Для перевірки рівня палива ми засовували в бак мірну паличку. І якщо рівень палива був низький, ми викликали компанію-постачальника рідкого палива, щоб та приїхала і наповнила бак.

Одного надзвичайно холодного січня у нас були фінансові проблеми. Я навіть вечорами працювала на тимчасовій роботі в ресторані, щоб збільшити наш дохід, але нам все ще не вистачало грошей. Зрештою, настав момент вибору: сплатити десятину чи за обігрів нашого будинку. Ми виміряли рівень палива в печі і побачили, що він становив 5 см. Цього мало вистачити лише на день-два. Але ми вирішили виявити нашу віру в Господа і сплатити десятину.

Наступного дня Марк знову виміряв рівень палива. Він досі становив 5 см. Марк знову виміряв його наступного дня, і він досі був 5 см. Тепло надходило, але рівень палива не зменшувався. Наступні два дні паливо залишалося на рівні 5 см. Я пам'ятаю, як проливалася сльози радості щовечора, коли чула, як вмикалося тепло.

Ми виміряли рівень палива в печі і бачили, що він становив 5 см. Цього мало вистачити лише на день-два.

9

8

7

6

5

4

3

2

1

Наша піч топилася не паливом, вона топилася вірою.

Я почувалася, як та вдова, яка нагодувала пророка Іллю і побачила, що у неї “дзбанок муки не скінчився, і не забракло в горнятї олії” (1 Царів 17:16). Коли прийшов день зарплатні, Марк знову виміряв рівень палива. Цього разу він становив 2,5 см. Тепер паливо зменшувалося, але у нас були кошти, щоб наповнити бак.

Наша сім'я випробувала обіцяння Господа з Малахія 3:10: “Принесіть же ви всю десятину до дому скарбниці, щоб страва була в Моїм храмі, і тим Мене випробуйте, промовляє Господь Саваот: чи небесних отворів вам не відчиню, та не виллю вам благословення аж надмір?”

Будь-кого, хто сумнівається, чи приходять благословення за сплату десятини, я заохочую прийняти запрошення Господа “випробувати Його”. Сплата десятини відкриває вікна небес, і через слухняність і вірність законам і заповідям Господа ми отримуємо благословення багатьма способами.

Наша сім'я ніколи не забуде той час, коли наша піч топилася вірою замість палива. ■

Луїс Мансіус, шт. Техас, США

Як навчитися обдирати шкуру зі скунса

Кожного разу, коли я думаю про самозабезпечення, мені на думку спадають слова мого президента місії: “Обдери шкуру зі своїх скунсів”. Так, це дивна фраза, але велика істина міститься в ідеї, що **є багато важкого в нашому житті**, яке ніхто крім нас не може подолати.

То як же ми “обдираємо шкуру з власних скунсів”, коли йдеться про емоційну самозабезпеченість? Як ми справляємося з розчаруваннями і **навчаємося справлятися з усіма своїми емоціями?**

На щастя, ми не полишені в темряві—всі ресурси навколо нас. Ми можемо знайти кілька з них у статті “14 способів повернути свою емоційну врівноваженість”. Що більш важливо, **ми можемо спрощувати життя**, коли дотримуємося заповідей (див. с. 44).

Навчитися реагувати на всі життєві виклики—це процес. Бути емоційно самостійними не означає, що ми завжди будемо почуватися, як нам би хотілося. Це означає, що завдяки благодаті Ісуса Христа і нашим зусиллям **ми будемо спроможні справлятися з емоціями правильно і продуктивно**. Президент М. Рассел Баллард дає нам практичну пораду для досягнення такого балансу (див. с. 48).

Якщо ми **прагнемо емоційної самостійності**, ми можемо почуватися маленькими горобцями (див. с. 46), але якщо ми докладемо зусилля і співпрацюємо з Небесним Батьком, ми можемо бути впевнені, що одного дня “крила підійм[емо], немов ті орли” (Ісая 40:31). Це красномовний спосіб сказати, що у нас з’явиться сила зняти шкуру з наших скунсів.

З найкращими побажаннями,

Heather J. Johnson

ПОДІЛІТЬСЯ СВОЄЮ ІСТОРІЄЮ

Чи є у вас дивовижна історія, якою ви можете поділитися? Або, може, ви хочете бачити статті на певну тематику? Якщо так, ми хочемо почути це від вас! Надсилайте свої статті або відгуки на сайт liahona.lds.org

НАЙКРАЩА ПОРАДА ...

Доросла молодь ділиться найкращими порадами стосовно того, як дбати про емоційне та розумове здоров'я:

"Приділяйте час фізичним вправам, очищенню розуму та позбавляйтеся токсичних думок і почуттів".

—Бріанна Форрестер, шт. Вашингтон, США

"Не бійтеся звернутися до психотерапевта. Завдяки належному поєднанню духовного і психотерапевтичного лікування я можу жити повноцінним життям і чекаю покликання на місію, щоб служити Господу".

—Нейт Сіл, шт. Юта, США

"Будьте помірковані в усіх хороших справах, зосереджуючи життя на Христі".

—Нен Круз, шт. Луїзіана, США

"Не забувайте достатньо спати. Хоча це звучить смішно, однак це надзвичайно важливо!"

—Сідні Сміт, шт. Каліфорнія, США

Яку найкращу пораду ви отримували щодо того, як не ставитися до себе надто суворо? Надсилайте свої відповіді на liahona.lds.org до 31 січня 2019 року.

БІЛЬШЕ СТАТЕЙ ДЛЯ ВАС

Звертайтеся до "YA Weekly" (Щотижневик для дорослої молоді) в застосунку Євангельська бібліотека, щоб знайти нові цифрові статті, які стають доступними кожного тижня, і слідкуйте за нашими матеріалами на сайті [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona), щоб знаходити більше статей он-лайн і бонусну інформацію.

Лорі Фуллер

є редактором журналу *Друг*. Вона любить відкривати для себе нові музичні групи, слухати новини по радіо й готувати страви різних країн світу. Іноді вона пише статті.

Валері Дюррант

з Каліфорнії, США. Вона в шлюбі зі своїм чоловіком Раяном уже чотири роки. Нещодавно вона стала мамою маленького хлопчика. Їй подобається займатися йогою, малювати, читати і ходити в походи.

Хезер Дж.

Джонсон—автор і редактор. Вона любить кататися на водяних лижах, а взимку шукати пригод у горах. Їй подобається британська література, і вона дружелюбна у щоденному спілкуванні.

Дейв Кларк

любить проводити час зі своєю дружиною і донькою. Коли він, будучи бухгалтером, не рахує цифри, то його можна побачити на природі, на пробіжці, на велосипедній прогулянці або під час перегляду баскетбольного матчу.

ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

44 **Євангелія: лайфхак для вічного життя**

Лорі Фуллер

46 **Навчи мене літати: як стати емоційно самостійними у Господній спосіб**

Валері Дюррант

48 **8 порад щодо того, як підтримувати баланс серед вимог життя**

Президент М. Рассел Баллард

ТІЛЬКИ ОН-ЛАЙН

Як знайти підходящого для вас психотерапевта

Кевін Теріот

14 способів повернути свою емоційну врівноваженість

Хезер Дж. Джонсон

Чому я більше не боюся консультацій психотерапевта

Дейв Кларк

ЄВАНГЕЛІЯ

лайфхак для вічного ЖИТТЯ

Лорі Фуллер

Співробітник редакції церковних журналів

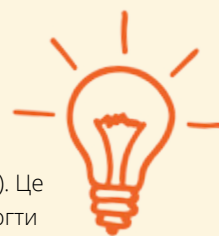
Чи замислювалися ви над тим, наскільки дотримання заповідей спрощує життя?

Минулого місяця ми з кількома друзями говорили про те, як пройшов тиждень кожного з нас. Один друг розповів, що взяв на себе відповідальність допомагати своїй мамі долати алкоголізм. Він був ненабагато молодший за мене, і це здавалося найважчим завданням на світі.

Пізніше ввечері розмова торкнулася того, як дорого коштує паління і як одна наша знайома викурювала по пачці цигарок за день. (Підрахуйте, це досить багато!) Вона намагалася кинути це і переживала синдром відвикання. Але її син був дуже щасливий через те, що вона кидала цю звичку. Його тато помер через передозування наркотиками, і, завдяки цьому, в його очах вживання будь-яких наркотиків виглядало набагато страшнішим.

Зрештою, наша розмова зупинилася на каві—скільки людей вживали її щоранку (ввечері й іноді вночі) і як їм було важко без латте тепер, коли їм не вистачало на це коштів щодня.

Коли я їхала додому й обмірковувала всі ці розмови, то подумала: “Слово мудрості—це, по суті, найбільший у світі лайфхак”. (Якщо ви не знаєте, “лайфхак”—це спосіб покращити ваше життя, жити ефективніше, і т. і. Як хтось пояснив це он-лайн—лайфхак—це те, що колись називалося “хороша ідея”). Це наче Бог каже: “Ось хороший спосіб зекономити кошти, допомогти

вам залишатися здоровими, захистити ваших дітей й уникнути дійсно важких емоційних тягарів, включаючи ваші власні залежності й залежності інших". Це наче Бог передбачав усі ті проблеми, які нам треба буде розв'язати, і надав нам можливість уникнути половини з них. ...

Стосовно будь-яких заповідей Бога у нас є вибір—дотримуватися їх чи ігнорувати. Але коли я подивилася на Слово мудрості як на набір настанов від Бога, які запобігають багатьом випробуванням і захищають нас від них, то подумала: "А що як так працюють усі заповіді Бога?" Що як люблячий Небесний Батько, Який отримав досвід цього життя і його випробувань, надав скерування, аби допомогти нам жити у цьому світі з якомога меншим болем? І що як Він дав це нам, оскільки любить нас і хоче захистити?

Ви бажаєте бути задоволеними тим, що маєте, бути щасливими і вдячними? "Не жадай дому ближнього свого" (Вихід 20:17).

Бажаєте уникнути почуття провини, ув'язнення, збитків та судових зборів? Бажаєте зберегти довіру, повагу людей і свою роботу? "Не кради" (Вихід 20:15).

Бажаєте залишатися близько до Бога, щоб Він міг наставляти і скерувати вас і допомагати нести ваші тягари? "Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою" (Матвій 22:37).

Список можна продовжувати і продовжувати. Кожна заповідь може захистити нас від сердечного болю, полегшити наші життя, захистити нас від проблем чи допомогти знайти мир. І все це має таку маленьку особисту ціну чи незручність. (І не містить прихованих витрат!).

Я точно не хочу звести заповіді Бога до рівня простих настанов чи корисних лайфхаків. Вони набагато більші за це. Але вони дійсно настільки прості. Небесний Батько може захистити нас від усього. Але, як люблячий батько, Він хотів би підготувати нас і захистити від наслідків

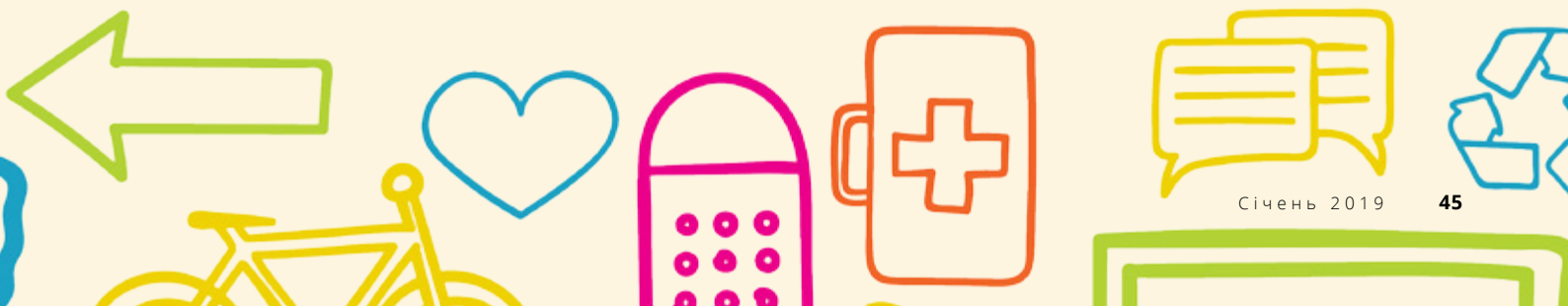
нашого вибору—скеровуючи нас до кращого вибору.

Звичайно ж, ми можемо виконувати заповіді, і, попри це, з нами може стати-ся щось погане. Тоді навіщо старатися?

Тому, що ми ніколи не дізнаємося, від чого нас захистили завдяки нашій слухняності. Тому що це допомагає звільнити нас від шкоди, яку ми могли завдати самі собі. Тому що слухняність допомагає нам залишатися близько до Бога. Тому що вона спонукає нас каятися, якщо ми робимо неправильний вибір. Тому що ми довіряємо Богу, бо Він знає, як благословляти і захищати нас.

Цей список можна продовжувати і продовжувати. Він набагато довший, ніж список причин *не* виконувати заповіді.

Як би там не було, Бог дозволяє мені вибирати, наскільки слухняною я хочу бути. Я можу вибирати, наскільки відкритися Його благословенням для мене. То чому ж слід виконувати заповіді? Тому що я хочу, щоб моє життя було всебічно відкрите для допомоги, яку Бог намагається надати. ■

Нам потрібно
покладатися на
Небесного Батька
та Ісуса Христа
й докладати
власні зусилля,
якщо ми хочемо
стати емоційно
самостійними.

Навчи мене літати

як стати емоційно самостійними
в Господній спосіб

Валері Дюррант

Коли ми думаємо про те, як пташеня вчиться літати, то часто уявляємо останню героїчну спробу: малеча вистрибує з гнізда, розправляє крила і злітає в небеса. Однак до цього фінального успіху, ймовірно, було багато невдач, коли пташка не злітала в небеса, а шльопалася на землю.

Подібно до птахів, які вчать літати, ми також, можливо, падаємо знову і знову, поки власними силами навчимося бути емоційно самостійними. Але якщо ми звернемося до Господа по допомогу й докладемо зусиль, то зможемо навчитися бути життєрадісними, коли життя іде не так, як ми планували, покладатися на Нього, коли труднощі стануть надто важкими, щоб зносити їх самотужки.

Вчитися літати

Якщо вчитися літати—це болісний процес, то чому ж все таки пташка залишає гніздо? Через свою матір. Бо в першій половині життя пташенят мама-пташка приносить їжу прямо в гніздо. Однак з часом вона починає залишати їжу біля гнізда, щоб пташенята могли виходити зі своєї зони комфорту для отримання поживи.

Такий самий процес ми переживаємо, коли вчимося емоційної самостійності—але від нас не очікується, що ми відразу почнемо літати самостійно.

Подібно до того, як мати-пташка дозволяє своїм пташеняткам випадати з гнізда, Небесний Батько дозволяє, щоб ми проходили через труднощі й досвід, який може бути болісним, гнітючим і бентежним. Його план спасіння має на меті допомогти нам ставати подібними до Нього, тож кожне випробування, з яким ми стикаємося, може бути нагодою навчатися і зростати. Подібно до мами-пташки Небесний Батько все ще надає нам втішення і спрямування, бо лише з Його допомогою ми можемо досягнути емоційного та розумового здоров'я й підтримувати його.

Розправляти власні крила

Хоча Небесний Батько є нашим напарником, нам не слід сподіватися, що Він зробить за нас усе. Він хоче, щоб ми скористалися свободою волі й ресурсами, які Він нам дає на нашому шляху до емоційної самостійності.

Наприклад, коли ми переживаємо смуток, гнів або втрату, Він хоче, щоб ми радилися з Ним, але нам не слід на цьому зупинятися—нам потрібно робити все можливе, щоб діяти відповідно до отриманих від Нього спонукань, виконувати заповіді, ходити до храму в пошуках миру, втішення й відповідей, дослухатися до поради пророків та довіряти Його плану для нас.

Небесний Батько дає нам багато засобів для досягнення емоційної самостійності, але після того як ми зробимо все можливе й у нас все ще будуть проблеми з розумовим здоров'ям, тоді можуть знадобитися додаткові ресурси. Звичайно ж, можуть бути моменти, коли вам потрібно буде звернутися до професіоналів у галузі психічного здоров'я, або отримати пораду від єпископа, щоб мати скерування і змогу рухатися далі.

Однак пам'ятайте, що якщо ми звертаємося за порадою до інших кожного разу, коли потрапляємо в глухий кут, ми, можливо, втрачаємо безцінну можливість навчатися і зростати самостійно. Хочу повторити, що нам необхідно самим докладати відповідні зусилля, аби рухатися вперед.

Господній взірець

В Ученні і Завітах, розділ 9, Господь дорікає Оліверу Каудері за намагання перекладати пластини Книги Мормона, не взявши “на думку нічого, крім того, щоб просити [Бога]” (вірш 7). Потім він отримує настанову “з'ясувати це повністю своїм розумом”, діяти власного висновку, а вже потім “спитати [Бога], чи це правильно” (вірш 8).

Якщо ми наслідуємо цей взірець, Небесний Батько не залишає нас сам-на-сам з власними здібностями й думками в піклуванні про розумове здоров'я. Він дає нам можливість навчатися, як виявляти свою волю. Якщо ми шукаємо відповіді на наші запитання і рішення наших проблем з Його допомогою,—це зрештою і допоможе нам стати такими, як Він. Пам'ятаючи про це, ми можемо

просити Його показати нам, як ми можемо досягнути більшої емоційної рівноваги, а не просто просити Його зробити нас кращими.

Якщо ми подібним чином виявляємо свободу волі знову і знову кожного разу, коли щось загрожує нашому емоційному благополуччю, ми поступово стаємо кращими і більш впевненими. Хоча від нас не очікується, що ми вже полетимо, ми можемо мати впевненість у тому, що Він поруч з нами весь час на цьому шляху, й радіти тому, що Він допомагає нам поступово ставати кращими. Кожен день—це ще одна можливість досягнути нових висот, що готує нас до того дня, коли ми зможемо літати самостійно. ■

Автор живе в шт. Каліфорнія, США.

**Президент
М. Рассел
Баллард**

Діючий
Президент
Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

У мене є кілька порад, які, я сподіваюся, будуть цінними для тих із вас, хто намагається знайти баланс серед вимог життя.

ВІСІМ ПОРАД ЩОДО ТОГО, ЯК підтримувати баланс серед ВИМОГ ЖИТТЯ

- 1. *Перше, подумайте про своє життя і встановіть свої пріоритети.*** Регулярно знаходьте спокійну хвилину, щоб спокійно поміркувати над тим, куди ви прямуєте і що вам потрібно, щоб туди дістатися. Ісус, наш взірець, часто “відходив на місце самотнє й молився” (Лука 5:16). Час від часу нам потрібно робити те саме, щоб оновлюватися духовно, як і Спаситель. Записуйте завдання, які ви хочете виконати кожного дня. А понад усе, коли будете складати щоденний план, пам’ятайте про священні завіти, які ви уклали з Господом.
- 2. *Друге, встановлюйте короткотермінові цілі, яких ви можете досягнути.*** Встановлюйте збалансовані цілі—щоб їх не було дуже багато або дуже мало, щоб вони не були надто високими чи надто легкими. Записуйте досяжні цілі й працюйте над ними, починаючи з найважливіших. Моліться, щоб мати божественне скерування у встановленні цілей.
- 3. *Третє, мудро складаючи бюджет, контролюйте реальні потреби та ретельно вирізняйте їх з величезної кількості бажань у житті.*** Надто багато людей і сімей загрузли в надто великих боргах. Обережно ставтеся до багатьох привабливих пропозицій позичити

гроші. Набагато легше позичити гроші, ніж віддавати їх. Немає короткого шляху до фінансової стабільності. Ми ніколи не будемо мати рівноваги в житті, поки наші фінанси не будуть під надійним контролем.

Не забувайте завжди сплачувати повну десятину.

4. Четверте, майте близькі стосунки з подружжям, дітьми, родичами та друзями.

Вони допоможуть вам мати баланс у житті. Зміцнюйте стосунки з вашою сім'єю та друзями за допомогою відкритого і щирого спілкування.

Хороші шлюбні та сімейні стосунки можна підтримувати шляхом спілкування, сповненого ласки, любові й турботи. Пам'ятайте, що часто погляд, підморгування, кивок або дотик скажуть більше, ніж слова. Почуття гумору й уважне вислуховування також важливі складові хорошого спілкування.

5. П'яте, вивчайте Писання.

Вони є одним з найкращих наявних джерел, якщо ми хочемо спілкуватися з Духом Господа. Один зі способів, завдяки якому я здобув певне знання того, що Ісус є Христос,—це вивчення Писань. Президент Рассел М. Нельсон просив членів Церкви з молитвою вивчати Книгу Мормона кожного дня.

6. Шосте, ми повинні планувати час у календарі щоденних справ для достатнього відпочинку, фізичних вправ і розслаблення, якщо хочемо мати здорове і збалансоване життя. Якщо ми маємо гарний зовнішній вигляд, це підсилює почуття власної гідності й самоповаги.

7. Сьоме, проводьте щотижневі домашні сімейні вечори.

Ми не повинні втрачати цієї особливої нагоди "навча[ти] один одного ученню царства" (УЗ 88:77), що вестиме сім'ю до вічного життя.

Сатана завжди докладає зусиль, щоб зруйнувати наші свідчення, але він не матиме сили спокушати нас чи шкодити нам понад нашу спроможність чинити опір, коли ми вивчаємо євангелію і живемо за її заповідями.

8. Моя остання порада— часто молитесь.

Ви можете знати, як кожного дня приймати правильні рішення, завдяки постійній щирій молитві. Коли я духовно налаштований, то бачу, що можу все зрівноважувати у своєму житті набагато легше.

Я розумію, що ці поради можна доповнювати іншими. Однак я впевнений, що коли ми зосереджуємося на кількох основних цілях, ми більш імовірно будемо в змозі впоратися з багатьма

вимогами, що покладає на нас життя. Пам'ятайте, надмірна увага до будь-чого в житті може розбалансувати нас. У той же час недостатня увага важливим речам призводить до того ж результату. Цар Веніямин радив, "щоб усе це робилося з мудрістю і за порядком" (Мосія 4:27).

Часто брак чіткого спрямування і цілей може призвести до марнування наших часу, сил і до дисбалансу в житті. Наша головна мета має полягати в прагненні до "безсмертя і вічн[ого] життя" (Мойсей 1:39). Якщо ми ставимо таку мету, чому тоді нам не видалити зі свого життя те, що турбує і поглинає наші думки, почуття і сили, при цьому не сприяючи досягненню тієї мети?

Просто робіть все якнайкраще кожного дня. Виконуйте основне і, перш ніж ви усвідомите, ваше життя сповниться духовним розумінням, і ви отримаєте підтвердження того, що ваш Небесний Батько любить вас. Коли людина знає це, тоді в житті з'являється мета, воно сповнюється сенсом і стає легше дотримуватися балансу. ■

З виступу на квітневій генеральній конференції 1987 року.

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

Якби я поїхала звідти?

Коли я переїхала сюди, тут, у моїй філії, були лише дві інші молоді жінки. Ми стали подругами, і я добре познайомилася з ними. Але вони перестали ходити до церкви.

Одного разу, приїхавши до храму, я зустрілася з президентом місії. Я розповіла йому про своїх подруг і спитала, що я можу робити, щоб допомогти їм повернутися до Церкви. Він сказав, що мені слід залишатися там, де я є, бути сильною і молитися за них.

Невдовзі я зустріла одну з тих дівчат, і мені було дуже приємно її бачити. Повернувшись додому того вечора, я молилася і сильно відчула, що мені, безперечно, слід залишатися там, де я є, і продовжувати ходити до церкви, продовжувати відвідувати семінарію та продовжувати бути прикладом для своїх подруг. Що б сталося, якби я поїхала звідти і ніколи не повернулась, а одна з моїх подруг повернулась би до церкви? Хто б товаришував з ними і допоміг їм повернутися?

Впоратися зі справами легше, якщо ми робимо їх разом.

Альона,

Харківська область, Україна

52 Подібно до Спасителя:
зростання у чотирьох
важливих областях

Діана Томас

56 Як залишатися сильними:
путівник штангіста

Куїніні Манумуа

58 Тема спільних заходів на
2019 рік: "Якщо ви Мене
любите,--Мої заповіді
зберігайте"

Генеральні президентства
Товариства молодих жінок
і Товариства
молодих
чоловіків

60 Пісня на тему
спільних заходів
2019 р.: Всіх любити

Нік Дей

64 Останнє слово: Приймати
причастя і ставати більше
схожими на Христа

Старійшина Д. Тодд
Крістоферсон

ПОДІБНО ДО СПАСИТЕЛЯ:

зростання у чотирьох
важливих областях

Нам небагато відомо про те, як зростав Ісус Христос, але в Лука 2:52 міститься велика підказка.

“То я маю ... робити що?”
Я все вислухала. Я дійсно слухала. Інструктор перевірів моє спорядження, показав як саме вивільняти мотузку, і навіть, дивлячись мені в очі, сказав: “Я НЕ дам тобі впасти!”

Але в той вирішальний момент, я стояла там, тремтіла й обливалася потом, дивлячись через плече і вниз, ... до самого дна, знаючи, що мені треба зробити той перший крок.

Зі скелі.

Але ви, мабуть, ніколи не були на моєму місці і не мали робити крок прямо у прірву, сподіваючись, що достатньо підготувалися до безпечного сходження вниз. Але, з великою вірогідністю, ви бували там духовно. Це як вивчати Писання самостійно і чути, як учителі свідчать про істинне вчення і принципи. Ви відчуваєте, як Дух запрошує вас діяти у спосіб, який допоможе вам ставати більше схожими на Спасителя. Ви радісно робите цей крок і показуєте Господу наскільки ви віддані Його евангелії.

Потім ви думаєте: “І як мені це зробити?”

І відчуття, що ви все зрозуміли і можете виконати, яке ви мали лише мить тому, десь зникає. І ось ви там, стоїте на краю духовної скелі, невпевнені, чи є у вас належне спорядження і підготовка, щоб діяти за отриманими істинами.

Ставати подібними до Ісуса Христа: як це *робиться*?

Почніть спочатку

Спаситель починав Своє смертне життя так само, як ви і я—дитиною. І з часом, як і ми, Ісус почав зростати (див. Учення і Завіти 93:11–17). Він навчався ходити, розмовляти і сміятися. Він навчався працювати, читати і співіснувати з людьми.

Насправді, те, як Господь “зростав”, записано в Лука 2:52: “А Ісус зростав мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей”.

Якщо ми хочемо ставати схожими на Спасителя, ми можемо наслідувати Його приклад.

Тому давайте подивимося на цей зразок і побачимо самі, як це *дійсно* можливо—ставати подібними до Ісуса Христа!

І ось ви там, стоїте на краю духовної скелі, невпевнені, чи є у вас належне спорядження і підготовка, щоб діяти за отриманими істинами.

“Зростав мудрістю”

Бог створив наш розум з дивовижною здатністю оцінювати, обробляти і застосовувати знання. Факти, образи, навички, процедури—кількість інформації, яку ми можемо засвоїти, майже безмежна!

Але, як і Спаситель, ми прагнемо зростати в *мудрості*, не лише в засвоєнні інформації. Мудрість—це здатність правильно використовувати інформацію, розуміти варіанти вибору і приймати правильні рішення.

“Мудрість—це правильне використання знань”,—навчав

старійшина Джеймс Е. Талмейдж (1862–1933), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів¹. Він також пояснив, як Спаситель здобув мудрість: “Він здобував знання вивченням і здобував мудрість через молитву, обмірковування і власні зусилля”². Алма навчав свого сина Геламана: “О пам’ятай, сину мій, і вчися *мудрості* змолоду; так, вчися змолоду виконувати заповіді Бога” (Алма 37:35; курсив додано). Подумайте про це: віра, вивчення і слухняність посилюють нашу здатність отримувати знання і зростати в мудрості!

МУДРІСТЬ

Як би ви могли застосувати принципи віри і слухняності заради зростання в мудрості?
Як зростання в мудрості може допомогти вам ставати більше подібними до Спасителя?

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ:

Див. 2 Нефій 9:28–29; Учення і Завіти 130:18–19.

“Зростав віком [статурою]”

Нефій був великий і сильний. Він був, за словами з Писань, “міцної статури” (1 Нефій 2:16). Я не така. Статура Нефія була такою, що він міг виконувати зовсім інші справи, на відміну від моїх, оскільки у Господа були для Нефія зовсім інші завдання. Нефій мав побудувати корабель, знаходити їжу для своєї сім’ї і допомагати їм подорожувати в пустині.

Наші фізичні тіла мають те, що нам потрібно, щоб жити в смертному житті

СТАТУРА

Яким чином піклування про ваше фізичне тіло пов’язане з піклуванням про ваш дух? Що ви зміните або покращите в тому, як ви піклуєтеся про ваше тіло?

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ:

Прочитайте виступ Президента Рассела М. Нельсона “Дякуймо Богу” з генеральної конференції.

і насолоджуватися ним. За божественним задумом Бога, новонароджена дитина зростає в тілі протягом часу. Нам не потрібно, щоб у нас виростили додаткові органи чи кінцівки у нашому зростанні—все це вже було закладено в наші тіла. Додаткові складові не потрібні! Але для того, щоб ми служили Богу і тим, хто нас оточує, нам необхідно утримувати наші тіла здоровими.

Наші фізичні тіла—це досконало спроектований храм чи будинок для наших духів (див. 1 Коринтянам 3:16–17; 6:19–20). Президент Рассел М. Нельсон навчав: “Ваше тіло, які б не були його природні дари, є дивовижним творінням Бога. Це skinія з плоті—храм для вашого духа”³.

Наші тіла можуть витримувати величезні фізичні навантаження, інвалідність і біль, бо ми отримуємо досвід смертного життя, але наш Небесний Батько спроектував наші тіла досконалими, щоб ми могли успішно використати наші можливості в житті.

“Зростав благодаттю у Бога”

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав, що “перша велика *істина* всієї вічності—що Бог любить *нас* всім *Своїм* серцем, всією могутністю, розумом і силою”⁴.

Бог любить *вас*. Навіть коли у вас важкий день, коли ви погано виглядаєте або почуваетесь, Він любить *вас*—з усіма вашими сильними сторонами, слабкостями, запитаннями і сподіваннями. То як ви “зростаєте благодаттю у Бога”? Ви покажете Йому, що теж любите Його!

Якось Ісус сказав Своїм учням: “Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте!” (Іван 14:15). Ваша слухняність свідчить про вашу любов до Бога. Ваша добровільна слухняність у маленьких щоденних справах може підготувати вас діяти, коли в майбутньому надійдуть Його запрошення, і виконати навіть більші завдання.

БЛАГОДАТЬ У БОГА

Як Спаситель виявляв любов до Небесного Батька? Чого це навчає вас про Ісуса? Які ефективні, праведні вчинки ви можете здійснити сьогодні, щоб виявити вашу любов до Бога?

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ:

Див. Мосія 2:22, 41.

“Коли ми дізнаємося більше про Ісуса Христа, ми розвиваємо більшу віру в Нього і природно хочемо наслідувати Його приклад”.

Джин Б. Бінгем, “Щоб повна була ваша радість”
Ліягона, лист. 2017, с. 87.

“Зростав благодаттю у людей”

Сюрприз! Якщо у вас найбільше послідовників у соціальних мережах, це *не* означає, що у вас є “благодать у людей”.

Ісус виявив інший спосіб впливу на людей—і того, кому Він дозволяв на Себе впливати. “І ходив Він, добро чинячи, ... бо Бог був із Ним” (Дії 10:38).

Президент Генрі Б. Айрінг, другий радник у Першому Президентстві, якось сказав: “Я й досі пам’ятаю, наче це було тільки вчора,

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ:

Станьте таким другом, яким Аммон був царю Ламонію. Див. Алма 17:19-18:41.

БЛАГОДАТЬ У ЛЮДЕЙ

Які є способи стати кращим другом тим, хто вас оточує?

Як наслідування прикладу Спасителя в тому, щоб “ходити, добро чинячи”, може збільшити ваш праведний вплив на інших?

своїх друзів, які давним-давно по-доброму вплинули на моє життя. Їх немає, але згадка про їхню любов, приклад, віру та свідчення й тепер підтримує мене”⁵.

Ви можете посилити свій вплив, якщо будете другом, який змінюватиме життя на краще! Брошура *Заради зміцнення молоді* навчає вас: “Виявляйте щирий інтерес до інших людей; усміхайтесь і виявляйте свою турботу про них. Ставтеся до всіх з добротою і повагою, утримуйтеся від осудження і критики оточуючих ... Намагайтеся з усіх сил бути другом тим, хто є сором’язливим або самотнім, має особливі потреби або не відчуває себе прийнятим”⁶.

Подумайте про тих, ким ви щиро захоплюєтесь і кого поважаєте—тих, до кого ви ставитеся *прихильно*. Які вони розвинули риси характеру, що нагадують вам про Ісуса Христа? Оскільки якими б хорошими не були наші друзі, наш найкращий Друг—Ісус Христос, і саме Його приклад ми хочемо наслідувати!

Це все пов’язано

“А Ісус зростав мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей” (Лука 2:52). Якщо ви будете наслідувати приклад зростання Спасителя, то побачите, як усе досконало спрацює, і ви *станете* більше схожими на Нього. Ваші розум, тіло і дух поєднаються разом на ваше благо, і ви зможете благословити життя багатьох людей і “служи[ти Богу] всім своїм серцем, могутністю, розумом і силою”! (Учення і Завіти 4:2). ■

ПОСИЛАННЯ

1. James E. Talmage, *Articles of Faith*, 12th ed. (1924), 90.
2. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 112.
3. Рассел М. Нельсон, “Ми—діти Бога”, *Ліягона*, січ. 1999, с. 85.
4. Джеффри Р. Холланд, “Господь узавтра чинитиме чуда поміж вами”, *Ліягона*, трав. 2016, с. 127.
5. Генрі Б. Айрінг, “Справжні друзі”, *Ліягона*, лип. 2002, с. 29.
6. Заради зміцнення молоді (брошура, 2011 р.), с. 16.

Куїніні Манума

Коли я почала навчатися в старших класах школи, тренер-штангіст підійшов до мене і запропонував займатися штангою.

“Ммм ... ні, дякую,—сказала я.— Це не моє”.

Але він наполягав. Упродовж тижнів.

Зрештою я спробувала. Він був правий: мені дійсно сподобалося займатися штангою. На початку це, звичайно ж, було дивно. Моє тіло ніколи такого не робило раніше. Але я полюбила тренування. Я також полюбила членів команди і змагання. І я почала досягати успіхів!

Зараз штанга—це величезна частина мого життя. Я тренуюся кожного дня щонайменше дві-три години: присідаю зі штангою на плечах, штовхаю штангу і піднімаю її ривком. (І якщо ви не знаєте, що це означає, не хвилюйтеся, я теж цього не знала!)

Як і все інше, заняття штангою вимагають часу і терпіння, а іноді це може бути важко. На щастя, моя сім'я завжди поруч і підтримує мене, навіть коли я скаржуся на те, що мені щось

ЯК ЗАЛИШАТИСЯ СИЛЬНИМИ: ПУТІВНИК

болить (а це буває часто). Мій тато завжди має для мене запас пакетів з льодом і підбадьорливих слів, коли я повертаюся додому з тренування. А мама завжди іде на жертви, аби я могла поїхати на змагання.

Кілька років тому я поїхала на одні такі змагання в Філадельфії, шт. Пенсильванія, США. Я була рада змагатися зі штангістами з усієї країни, але мені було страшно бути так далеко від сім'ї. Щоб мені було легше, мама пообіцяла кожного дня посилати текстові повідомлення з уривками з Писань і духовними посланнями.

Увечері перед змаганням хтось із молодих людей організував вечірку. Я подумала, що було б класно піти туди, тож ми із сусідкою по кімнаті пішли подивитися, що там відбувається. Але я відразу ж зрозуміла, що та вечірка не для мене. Там були підлітки, які пили, курили, казали непристойні слова і неналежним чином танцювали. Я знала, що мені не слід там бути, але я переживала, що подумає моя сусідка по кімнаті. Чи що подумають інші учасники змагань.

Але потім щось пролунало в моїй голові:

“Стійте на святих місцях”.

То були слова з мого улюбленого уривка з Писань, який мама прислала того ранку: Учення і Завіти 87:8: “Отже, стійте на святих місцях і не сходитье, доки день Господа не прийде; бо ось, він прийде скоро, каже Господь. Амінь”.

Я не знаю, чому мама прислала мені той вірш того дня, але саме його я люблю все своє життя. Я завчила його ще з восьми років, і він знову й знову нагадував мені, що треба мати сміливість, бути слухняною і відстоювати те, у що я вірю.

“Стійте на святих місцях”.

“Я звідси йду”,—сказала я сусідці по кімнаті. Я розповіла їй про вірш, який мама надіслала того ранку. “Це не те місце, де мені слід бути”.

Моя сусідка по кімнаті сказала, що також не хоче там бути. Їй також було незатишно, але не хотілося йти самій і виглядати невдахою. Вона подякувала мені за те, що я сказала, і ми пішли.

Наступного ранку ми дізналися, що невдовзі після того, як ми пішли, дітей, які були на вечірці, було затримано і відсторонено зі змагань за вживання алкоголю й наркотиків.

Якби я не відчула спонукання згадати про вірш, надісланий мамою, то могла б також бути дискваліфікована. А все закінчилося тим, що я виграла перше місце, тож я дуже вдячна, що змогла змагатися. (Думаю, що дякую мамі кожного дня за те, що вона шле мені повідомлення).

Перемога в змаганнях штангістів—це досить очевидне і негайне благословення за дотримання заповідей. Але в Ученні і Завітах 87:8 не сказано: “Стійте на святих місцях, щоб ви могли перемогти у змаганнях штангістів”. І в Іван 14:15 не сказано: “Якщо ви хочете негайно отримати мої благословення, дотримуйтеся Моїх заповідей”. Господь благословляє нас, бо Він любить нас. І ми намагаємося бути святими і слухняними, бо довіряємо Господу й любимо Його. ■

Автор живе в шт. Каліфорнія, США.

ШТАНГІСТА

ЯКЩО ВИ МЕНЕ ЛЮБИТЕ,—МОЇ ЗАПОВІДІ ЗБЕРІГАЙТЕ ІВАН 14:15.

Генеральний президент Товариства молодих жінок сестра Бонні Х. Кордон (в центрі), сестра Мішель Д. Крейг, перший радник (зліва) і сестра Бекі Крейвен, другий радник (справа).

Генеральний президент Товариства молодих чоловіків Стівен В. Оуен (у центрі), брат Дуглас Д. Холмс, перший радник (зліва) і брат М. Джозеф Бро, другий радник (справа).

ЯКЩО ВИ МЕНЕ ЛЮБИТЕ

Генеральне президентство Товариства молодих жінок

Тема 2019 року для молоді—це заклик до дії—особисте запрошення від Спасителя. Чи взяли ви на себе зобов'язання? Чи любите ви Його? Чи готові ви йти Його слідами?

Наш Спаситель Ісус Христос зробив для нас те, що ми не могли зробити самі. Що Він хоче від нас за це? Він просить, щоб ми дотримувалися Його заповідей, аби мати благословення постійної присутності Його Духа (див. Мороній 4:3).

Заповіді—це дар любові. Спаситель сказав просто: “Якщо ви мене любите, Мої заповіді зберігайте”, але *чому?* Тому що Він любить ВАС! Він хоче, аби *ви* були щасливими. Він хоче, аби *ваше* життя було сповнене радості й безкінечних можливостей. Він хоче, аби *ви* були в безпеці й мали захист від зла світу. Він хоче пролити благословення на *вас*, і вони є такими

величними, “що не буде достатньо місця прийняти [ix]” (3 Нефій 24:10). Він хоче, щоб *ви* повернулися і жили з Ним знову й були причасниками *всіх* обіцяних Небесним Батьком благословень.

Завжди пам'ятайте, як сильно Небесний Батько любить Своїх дітей. Він має до вас досконалу любов. Ви можете показати свою любов до Нього, виконуючи ті заповіді. Ваші праведні вчинки принесуть величні благословення вам і усім навколо вас.

Як сказав наш пророк Президент Рассел М. Нельсон: “Нам потрібно, щоб ви були з нами в цьому молодіжному батальйоні Господа. Цей батальйон не буде повним без вас!” Він запросив вас “виділятися [i] відрізнятися від світу”, живучи за нормами, що містяться в брошурі *Заради зміцнення молоді* й виконуючи заповіді—щоб ви “виглядали, говорили, діяли і були одягнені так, як справжні учні Ісуса Христа” (“Гей, Ізраїлю, вставай”, [всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018], с. 9, HopeOfIsrael.org).

Якщо ви намагаєтеся слухати-ся Господа і Його пророків, сила Святого Духа сповнить вас Божою любов'ю і буде свідчити про вашу божественну сутність, яку ви маєте як син чи дочка Бога. Ті благословення збільшуються, якщо ви намагаєтеся жити праведно. Господь і пророки вам довіряють. Вони люблять вас. Ми обіцяємо, що ви будете відчувати велику сміливість, впевненість у власних силах і спокій, якщо будете виконувати заповіді.

ВИКОНУЙТЕ МОЇ ЗАПОВІДІ

Генеральне президентство Товариства молодих чоловіків

Чи запитували ви себе коли-небудь: “Як я можу показати Небесному Батькові, що я дійсно хочу, щоб Він відповів на мої молитви і благословив мене?” Спаситель Ісус Христос дав нам ключ, коли сказав: “Якщо Ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте” (Іван 14:15).

Іншими словами, ми виявляємо нашу любов до Небесного Батька, коли виконуємо Його заповіді.

Іноді відповіді не приходять саме тоді, коли ми очікуємо, чи саме так, як очікуємо, і у нас може виникнути спокуса здатися або припинити бути слухняними. Але якщо ми слухняні і прислухаємося, Господь відповість у Свій час і у Свій спосіб. Він завжди відповідає на праведні молитви. Він завжди благословляє слухняність (див. Мосія 2:21–24).

Світ навчає нас, що любов не несе ніякої відповідальності. Однак істинним якраз є протилежне. Наша любов до Бога виявляється нашою готовністю дотримуватися Його заповідей і старанністю в цьому.

Спаситель навчав: “Правда вас вільними зробить!” (Іван 8:32). Пророк Алма продовжив цю тему: “злочестивість ніколи не була щастям” (Алма 41:10). І через пророка Джозефа Сміта Господь навчав: “Існує закон, нескасовно встановлений в небесах до заснування цього світу, на якому ґрунтуються всі благословення—і коли ми отримуємо

якесь благословення від Бога, то це завдяки виконанню того закону, на якому воно ґрунтується” (Учення і Завіти 130:20–21).

Щастя, благословення і скерування приходять завдяки послуху. Небесний Батько хоче, щоб ви були щасливими і вільними, оскільки Він любить вас і саме через це дає заповіді. Аби знайти мир, якого немає у цьому світі, нам треба засвоїти, що підкорятися волі Небесного Батька—це єдиний шлях до щастя.

Небесний Батько хоче, щоб ви знайшли вічне щастя. Його пророки бажають, щоб ви знайшли безмежну радість. Ми бажаємо, щоб ви знайшли мир, який ми знайшли у наслідуванні Спасителя. Йдіть шляхом, який Він показав (див. “Я йтиму за Христом”, *Гімни*, № 129). Вирішіть бути слухняними. Ваша готовність бути слухняними приведе вас до істинної свободи і щастя. ■

ВСІХ ЛЮБИТИ

Тематична пісня для спільних заходів 2019 р.

Слова і музика: Нік Дей

Енергійно ♩ = 96-108

The musical score is written in 4/4 time with a key signature of one flat (Bb). It consists of four systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a consistent rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and chords in the left hand. The lyrics are provided in two versions: a first version and a second version. The first version of the lyrics is: "1. Бог да - ру - є нам лю - бов, Щоб ми на - ді - ю ма - ли у жи - тті. — 2. Бог до - ро - гу по - ка - зав і Ми - лість Він сво - ю нам да - ру - вав. —". The second version of the lyrics is: "— Та лю - бов під - но - сить до не - бес, Ря - ту - є Ко - ли лю - би - мо, як Він, і Ді - є - мо, як нас Від са - мо - ти. — Як - що лю - би - мо Бо - Він, Ми змі - ни - мо жи - ття. —". The piano accompaniment includes chord markings: F, Gm, Dm, Bb, and F.

1. Бог да - ру - є нам лю - бов, Щоб ми на - ді - ю ма - ли у жи - тті. —
2. Бог до - ро - гу по - ка - зав і Ми - лість Він сво - ю нам да - ру - вав. —

— Та лю - бов під - но - сить до не - бес, Ря - ту - є
Ко - ли лю - би - мо, як Він, і Ді - є - мо, як

нас Від са - мо - ти. — Як - що лю - би - мо Бо -
Він, Ми змі - ни - мо жи - ття. —

© 2018 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.

Цю пісню можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання.

Ця позначка має бути на кожній окремій копії.

14 га, — Йо - го шля - хом пі - де - мо. — Ми по - слу -

14 Gm Dm B♭

17 жи - мо лю - дям, — як Спа - си - тель. —

17 F Gm Dm

20 §
Ми щи - ро - ю лю - бо - в'ю бли - жніх о - гор - нем, О -

20 B♭ F Gm7

23 сла - блі ру - ки зміц - ни - мо і пі - дій - мем. Spra - во - ю, і сло - вом бу - де -

23 F B♭ F

26

мо, як Він, всіх лю - би - ти, — Всіх лю - би - ти. — Всіх лю - би -

26 Gm⁷ F B^b

29

ти. — ти. —

29 F Gm Dm B^b F

1. 2. 3.

34

al Coda ☉

Всіх лю - би - ти. — Ко - ли лю - би - мо,

34 Gm⁷ Dm⁷ B^b C

38

світ — ста - є кра - щим. — Йо - го лю - бов з на - ми. Щоб і - ї

38 Dm B^b F C

42

— да - ру - ва - ли ми лю - дям, — Всім — лю - дям. — Ми щи -

Dm C7

45

ро - ю лю - бо - в'ю бли - жніх о - гор - нем, О - сла - блі ру - ки зміц - ни - мо і

F Gm Dm

48

пі - дій - мем. Спра - во - ю, і сло - вом бу - де - мо, як Він, всіх лю - би - ти, —

Bb F Gm Dm

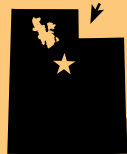
52 D.S. al Coda

Ми щи -

53 CODA rit.

Bb F Gm Dm Bb

rit.

Народився в
Американ-Форк,
шт. Юта,
21 січня 1945 року.

Працював
юристом

Був підтриманий членом
Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів
у квітні 2008 р.

У 13 років після того, як його матері зробили операцію, він допомагав **пекти хліб**.

Продовжував це робити, поки не поїхав навчатися у коледжі.

У 1968 році одружився з Кетрін Джейкоб у **Солт-Лейкському храмі**

Має **5-х дітей**
і **16 онуків**

Приймати причастя і ставати більше схожими на Христа

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Краса символізму причастя Господньої вечері розкривається, коли ми обдуємо її. Хліб і вода символізують тіло і кров Того, Хто є Хлібом Життя і Живою Водою (див. Іван 4:10), які яскраво нагадують нам про ціну, що Він сплатив, аби викупити нас. Коли хліб ламають, ми пригадуємо розірване тіло Спасителя. Коли ми п'ємо воду, то думаємо про кров, яку Він пролив у Гефсиманії і на хресті та про її освячуючу силу (див. Мойсей 6:60).

Але, образно кажучи, те, що ми їмо Його тіло і п'ємо Його кров, має додаткове значення, а саме—для засвоєння якостей і характеру Христа. ... Коли ми приймаємо причасний хліб і воду кожного тижня, нам слід подумати, наскільки повно ми повинні вплекти Його характер і зразок Його безгрішного життя у наше життя і ество. Ісус не міг би спокутувати гріхи інших, якби Він Сам не був безгрішним. Оскільки

правосуддя не мало на Нього права, Він міг запропонувати Себе замість нас, аби задовольнити правосуддя і потім поширити милосердя. ...

Приймати тіло Спасителя і пити Його кров означає усунути з нашого життя все, що не відповідає характеру, притаманному Христу, і зробити Його якості своїми власними. Це розширює значення покаяння: особа не лише відвертається від минулого гріха, а також і “повертає волю й серце до Бога” (див. Bible Dictionary, “Repentance”), йдучи вперед. Бог покаже нам наші вади і недоліки, але Він також допоможе нам перетворити слабке на сильне (див. Етер 12:27). Якщо ми щиро запитаємо: “Чого ще бракує мені?” (Матвій 19:20), Він не залишить нас здогадуватися, але з любов'ю відповідь заради нашого щастя. І Він дасть нам надію. ■

З виступу на жовтневій генеральній конференції 2017 р.

ЯКЩО ВИ МЕНЕ ЛЮБИТЕ,
МОЇ ЗАПОВІДІ ЗБЕРІГАЙТЕ
ІВАН 14:15

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ

**ПЕРЕОБТЯЖЕНІ
ЖИТТЯМ?**

*Рубрика в цьому місяці
повністю присвячена тому,
як покращити ваше емоційне
й розумове здоров'я.*

42

ДЖОЗЕФ СМІТ
**СПОГАДИ ПРО ДОБРОТУ
Й ХАРАКТЕР ПРОРОКА**

28

МОЛОДІ
**ЧОТИРИ СПОСОБИ
БУТИ ПОДІБНИМИ ДО
ІСУСА ХРИСТА**

52

НОВА ТЕМА
СПІЛЬНИХ ЗАХОДІВ
**ЗАПРОШЕННЯ ВІД
СПАСИТЕЛЯ**

58

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Друг

**Новий
розділ для
дітей для
ВАС!**

Президент
Рассел М. Нельсон

Дізнаватися про Ісуса

Бог послав Свого Сина Ісуса Христа, щоб нам допомагати. Ви можете здобувати силу від Ісуса Христа, коли виконуєте ось що:

Вивчаєте документ “Живий Христос”.

Це свідчення про Ісуса Христа, яким поділилися пророки й апостоли.

Дізнаєтеся по Спасителя.

Кілька років тому я читав і підкреслював *кожен* вірш у Писаннях про Ісуса Христа.

Коли я закінчив, то сказав своїй дружині: “Я став іншою людиною!”

Будете готові виділятися,
говорити і відрізнитися
від людей світу.

Намагаєтеся звертатися до Нього

в кожній думці (див. Учення і Завіти 6:36). Якщо ви так чините, ваші сумніви і страхи підуть геть.

Ісус є
Христос! Його
сила доступна
кожному з вас.

Укладаєте
священні завіти
і дотримуєтеся їх.

З виступу “Прикликати силу Ісуса Христа в наше життя”, Ліягона, трав. 2017, сс. 39–42.

ДОПОМОЖІТЬ НАШОМУ САДУ ЗРОСТАТИ!

Коли Ісус жив на землі, Він був завжди добрим до інших.
Коли ми виявляємо доброту, то наслідуємо Його.

Так само як багато різних рослин, квітів і овочів росте в саду,
ми можемо виявляти доброту багатьма різними способами.

Цього року ми садимо сад доброти! Коли ви будете виявляти доброту комусь іншому, напишіть про це на вирізаній формі квітки, кактуса, листка, рослини, овоча або навіть корисної для саду комахи! Потім надішліть нам. На звороті написано, як це зробити. Або створіть власний сад доброти і надішліть нам фото того, як ви працюєте над ним!

“Оце Моя заповідь, щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив!* .

*Іван 15:12

Діти Початкового товариства з **Осун Стате, Нігерія**, зробили квіти, щоб додати їх до саду доброти!

Паростки свідчення

Що означає мати свідчення?

Марісса Денніс

Співробітник редакції
церковних журналів
Ґрунтується на
справжніх подіях

Еліза зайшла в Початкове товариство і сіла біля свого друга Армандо.

“Ласкаво просимо!— сказала сестра Руссо.— Почнемо з пісні”.

Еліза співала разом з класом. “Віра, як зерно мале, ділами проросте” (*Збірник дитячих пісень*, с. 50).

Сестра Руссо роздала аркуші й олівці. “Подумайте про те, про що ви співали,— сказала вона.— Коли ви садите своє зернятко віри, вона переростає у свідчення. А зараз намалюйте, як би виглядало ваше свідчення, якби воно було рослиною”.

Еліза почала малювати на своєму аркуші паперу. Всі також почали малювати. Еліза краєм ока поглянула на малюнок Армандо. Його рослина мала пряме стебло і багато листя. Вона була схожа на базилік, який ріс у неї на балконі. Можливо, і її свідчення так виглядає! Вона взяла олівець і також намалювала таку рослину.

“Будь ласка, відкрийте свої Писання на книзі Алма 32”,— сказала сестра Руссо.

Вони прочитали про те, як у серці треба посадити насінинку і відчувати, як вона зростає. Еліза поглянула на рослину, яка символізувала її свідчення. Чи дійсно вона мала свідчення? І що це взагалі означає? Вона хотіла запитати, але соромилася.

Коли урок закінчився, сестра Руссо підійшла до Елізи.

“У тебе розгублений вигляд. Щось сталося?”— запитала сестра Руссо.

Еліза поглянула на свій малюнок знову. “Я не впевнена, що маю свідчення? Я насправді не знаю, що це означає”.

Сестра Руссо лагідно усміхнулася до Елізи. “Все гаразд. Чи ти пам’ятаєш, що таке віра?”

Еліза кивнула. “Це вірити в те, чого ми не бачимо?”

“Саме так!— сказала сестра Руссо.—

А у що ми віримо?”

То було легке запитання. “Я вірю в Небесного Батька та Ісуса Христа. Я знаю, що Вони мене люблять”.

Сестра Руссо посміхнулася. “Ти щойно поділилася своїм свідченням! Свідчення—це те, у що ти віриш, коли йдеться про євангелію”.

Еліза замислилася. “То у мене вже є свідчення?”

“Так!” Сестра Руссо взяла свої Писання. “І пам’ятаєш, що ми сьогодні читали? Ти підживлюєш свою насінинку тим, що, наприклад, ходиш до церкви. Тоді твоє свідчення зміцнюється”.

Еліза відчувала, що вона зрозуміла. “Це тому ми намалювали свої свідчення у вигляді рослин?”

“Саме так. Тому що рослини ростуть поступово,— сказала сестра Руссо.— Свідчення також. Воно зазвичай не з’являється раптово. Воно зростає потроху”.

Елізі вже стало легше, коли вона думала про рослину, яку намалювала. Коли вона прийшла додому, то написала під малюнком: “Рослина мого свідчення”. Вона повісила його біля ліжка. Еліза знала, що її свідчення вже зростає. І вона хотіла йти за Ісусом, щоб воно стало ще більшим. ●

ЯК ВИРОЩУВАТИ СВОЄ СВІДЧЕННЯ

Свідчення— це знати, що те, у що ви вірите, є істинним, наприклад: “Бог любить мене” або “Я вірю, що сім’я—вічна”.

Рослинам потрібні вода і сонце, щоб вони могли зростати. Писання, молитва і церква—це як вода і світло для вашого свідчення.

Коріння зміцнює рослину. Давайте зміцнювати своє свідчення, пам’ятаючи про Небесного Батька та Ісуса кожного дня!

Подібно до рослини, свідчення кожної людини зростає з різною швидкістю. Небесний Батько щасливий, коли ваше знання зростає хоча б потрошку.

Зерна віри

Пророк Алма порівнював зростання свідчення з посадкою насіння (див. Алма 32). Коли ви молитесь, читаете Писання і допомагаєте іншим, ваша віра буде зростати! Проведіть такий дослід, щоб побачити, як проростає насінинка.

Що вам буде потрібно:

- 1 Помістіть мокрі паперові рушники або серветки в пластиковий пакет. Зверху покладіть квасолину і закрийте пакет.
- 2 Покладіть пакет на сонячне місце. Приблизно через тиждень квасолина почне проростати!
- 3 Нехай рослина певний час росте. Коли ви побачите коріння, пересадіть рослину в ґрунт. Поливайте, тримайте на сонячному місці та спостерігайте, наскільки виросте рослина!

Підберіть пару рослині

Свідчення кожної людини росте по-різному. Ви зможете поєднати кожну рослину з її тінню?

Віра

Слова: Біатріс Гофф Джексон
Музика: Майкл Фінлінсон Муді

З переконанням ♩ = 80-92

Chords: C, G7, C, F, C

1. Ві - рю й зна - ю, що ніч ми - не, про - ки - неть - ся зем - ля.
2. Ві - рю й зна - ю, що з Бать - ком жив як дух я в не - бе - сах.

Chords: Dm, G7, C, D, G7

Ві - рю, чу - є Гос - подь ме - не, ко - ли мо - лю - ся я.
Ві - рю й зна - ю, що бу - ду з Ним, зем - ний прой - шов - ши шлях.

Chords: Am, C, F, C, G7, C

Ві - ра, як зер - но ма - ле, Ді - ла - ми про - рос - те.
Ві - рю я, що Бог жи - ве, І - сус — Йо - го ди - тя.

Chords: Am, C, F, C, G7, C

Бо - гу я бу - ду завж - ди слу - жить, Зав - да - ння це свя - те.
Ві - ра зрос - та - є, ста - є міц - ніш, Ко - ли слух - ня - ний я.

© 2017 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

Цю пісню можна копіювати для разового некомерційного домашнього чи церковного використання.

Ця позначка має бути на кожній окремій копії.

Привіт з
Філіппін!

Я—Пауло.

А я—Марго.

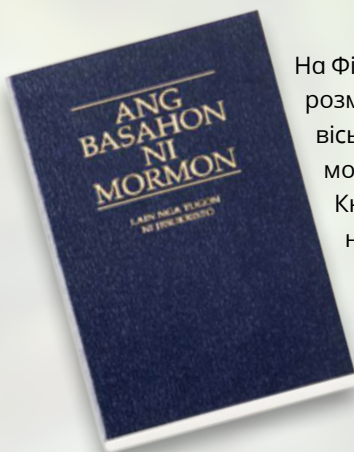

Цього року ми
подорожуємо навколо
світу, щоб дізнаватися про
дітей Бога. Приєднуйтеся до
нас у нашій подорожі
до Філіппін!

Близько сотні
мільйонів людей
живуть на Філіппінах,
де також проживає
багато цікавих тварин!

На Філіппінах
розмовляють
вісьмома головними
мовами. Ця
Книга Мормона
надрукована
мовою, яка
називається
себуано.

Як ви добираетесь до Церкви? Деякі філіппінські
сім'ї добираються усюди джипнями!

Це каблучка ВП філіппінською мовою, яка називається тагалог. Ось як сказати “вибирай правду”: *піліін анг тама*.

Це храми в Себу-сіті і в Манілі. І знаєте що? У Манілі будується другий храм! Храми також будуть побудовані ще у двох містах, Урданета і Кагаян-де-Оро.

Філіппінські діти граються в гру, яка називається *луксонг тінік*, тобто “стрибки над колючками”. Одна чи дві дитини сидять на підлозі і виставляють свої ступні і долоні одна поверх одної. Потім інші діти намагаються перестрибнути через них, не торкаючись цього утворення.

Дякуємо за те, що подорожували з нами Філіппінами! Побачимося наступного разу!

Зустріньте деяких наших філіппінських друзів!

“Я завжди з нетерпінням чекаю на наше вечірнє сімейне читання Писань. Я маю хороші почуття щоразу, коли читаю Писання”.

Ланнеа Д., 10 років, Центральний Лусон, Філіппіни.

“Коли я лише навчався читати, мені було сумно, бо я не міг читати швидко. Мої батьки і сестра допомогли мені і зараз мені радісно читати Писання”.

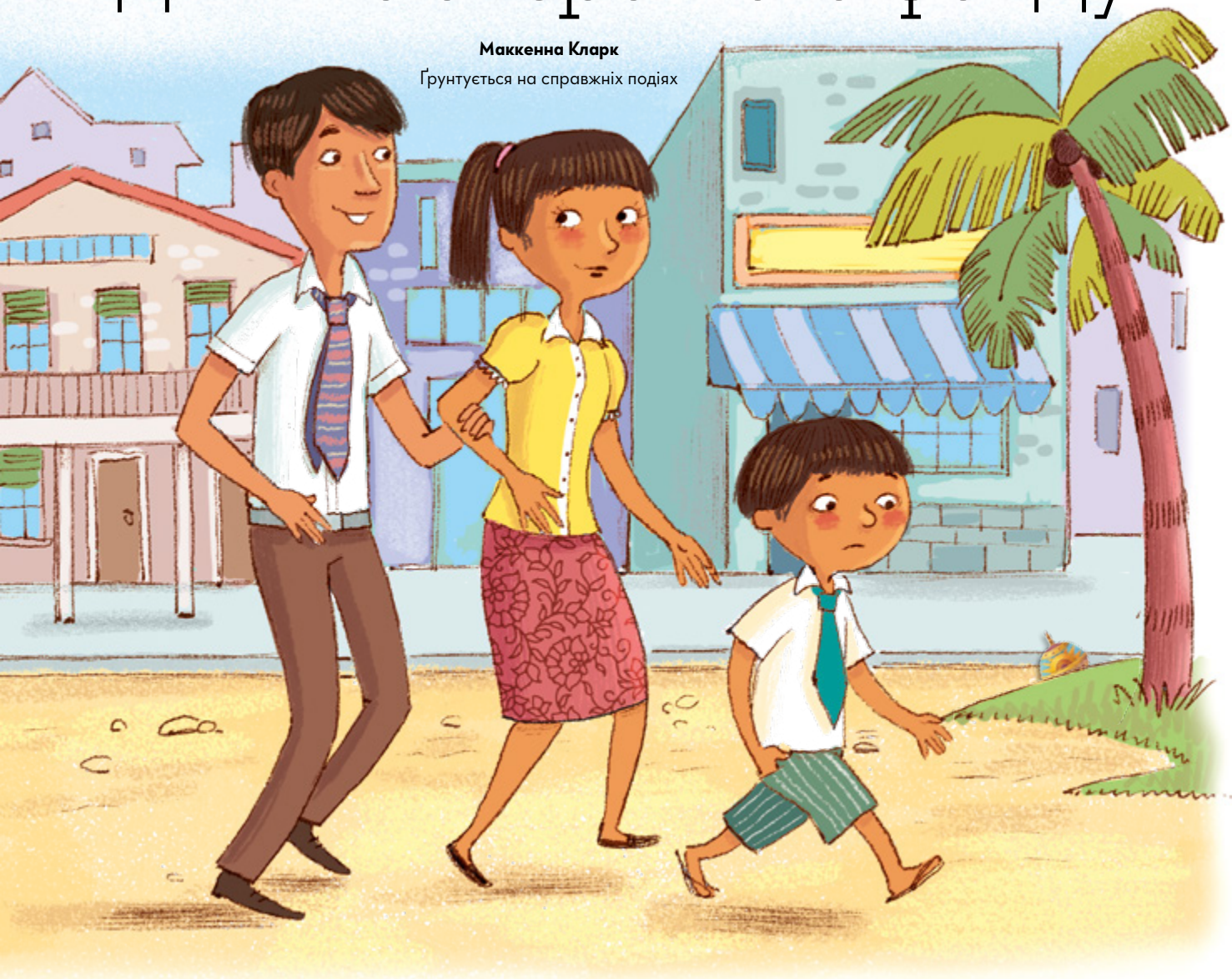
Акумен Д., 7 років, Центральний Лусон, Філіппіни.

А ви з Філіппін? Пишіть нам! Ми будемо раді почути від вас!

ЗАМОРОЖЕНІ ЦУКЕРКИ ДЛЯ МІСІОНЕРСЬКОГО ФОНДУ

Маккенна Кларк

Ґрунтується на справжніх подіях

“Промовляє до нього Ісус: Паси вівці Мої!” (Іван 21:17).

Спекотного дня Яред ішов додому з церкви з мамою й татом. Він роздумував про урок у Початковому товаристві. Оскільки Яред не дочуває, йому треба було уважно роздивлятися ілюстрації, які показувала вчителька, й слова, які вона писала на дошці.

Того дня вони дізналися, що Ісус попросив Своїх учнів бути місіонерами. Яред розмірковував над тим, що він може робити, аби ділитися євангелією, як про те просив Ісус. Він знав, що поки не може служити на місії. Але потім йому спала на думку чудова ідея. Може

він міг би розпочати заощаджувати гроші на місію!

Коли Яред прийшов додому, він пробіг повз Амбер, свою домашню кізочку, і забіг у будинок. Він дістав велику пластикову банку і обережно прорізав дірку зверху. Збоку він написав: “Місіонерський фонд”. Потім він пішов до своєї кімнати й узяв гроші з-під ліжка. Він вкидав монетку за монеткою. Але всі його монети ледь закрили дно банки. Як же йому заробити більше грошей?

Яред думав і думав. Він подивився з вікна на яскраве сонячне світло. На Філіппінах так спекотно. Яред

разом з друзями майже кожного дня після школи їв заморожені кокосові цукерки. “Це ідея!”—подумав він. Можливо, він може робити заморожені цукерки і продавати їх іншим людям, які хотіли охолодитися.

Яред побіг до мами. “Покажи мені, як робити заморожені цукерки”,— попросив Яред мовою жестів. Вони розмовляли мовою жестів. Це така мова, якою говорять за допомогою рук. Мама усміхнулася і кивнула головою.

Наступного дня Яред і мама пішли на великий вуличний базар і купили все необхідне. Коли вони дісталися домівки, Яред узяв велику миску й змішав кокосове молоко, згущене молоко, ванілін і кокосову стружку. Мама і Яред за допомогою лійки наливали суміш у маленькі пакети. Вони поклали всі пакети в морозильник. “Чудово!”— Показала жестами мама.

Заморожені цукерки довго охолоджувалися. Але наступного дня після школи вони вже були готові! Яред став на стілець і дістав білий прямокутний термос, який лежав на холодильнику. Він поклав на дно

кілька рушників і виклав на них заморожені цукерки. Він не міг дочекатися, коли почне їх продавати.

Яред вийшов на курну вулицю. Його друзі запускали саморобних зміїв і кидали свої шльопанці в консервну бляшанку, намагаючись її збити.

Він поставив столик біля дороги з великим написом: “Заморожені цукерки, 5 песо”. Його друг Джонелл підбіг і показав на термос. Він дав Яреду п’ять песо і Яред дав йому заморожену цукерку. Вони дали один одному “п’ять”.

Невдовзі й інші Яредові друзі прийшли купити заморожені цукерки. Через кілька годин, коли мама покликала Яреда обідати, залишалось лише кілька цукерок.

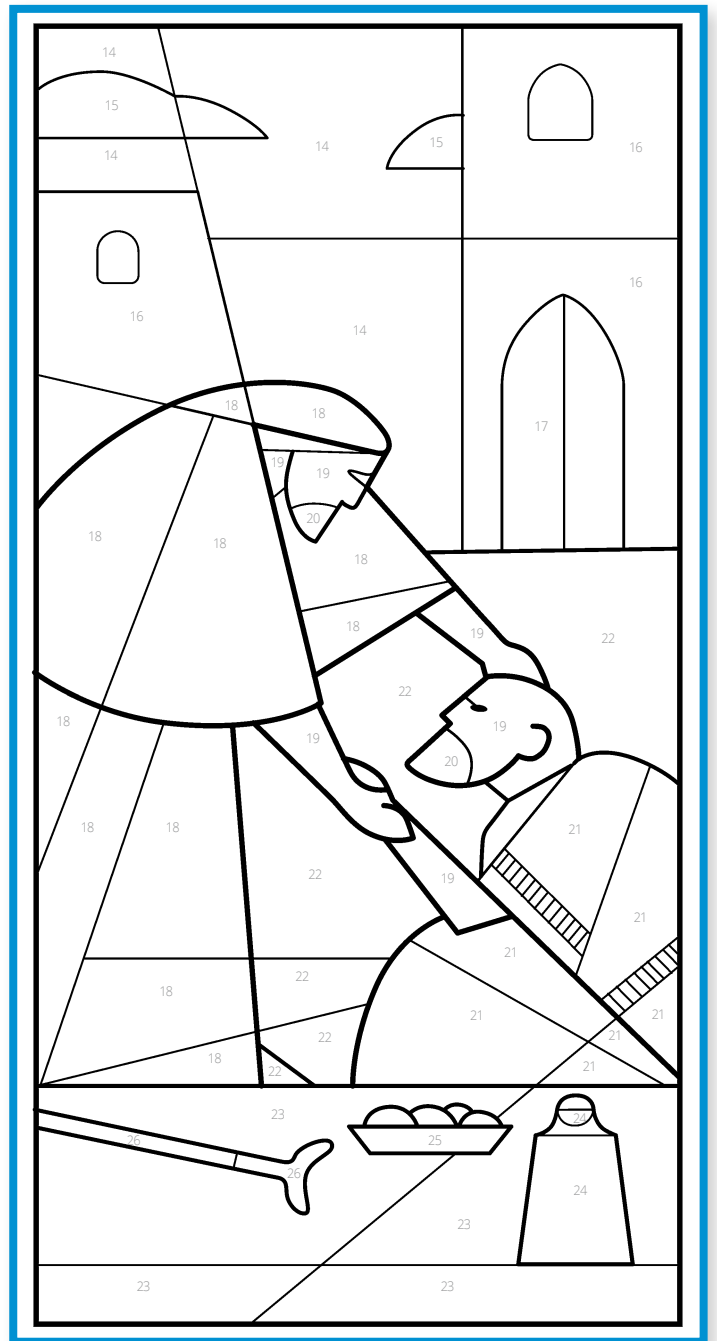
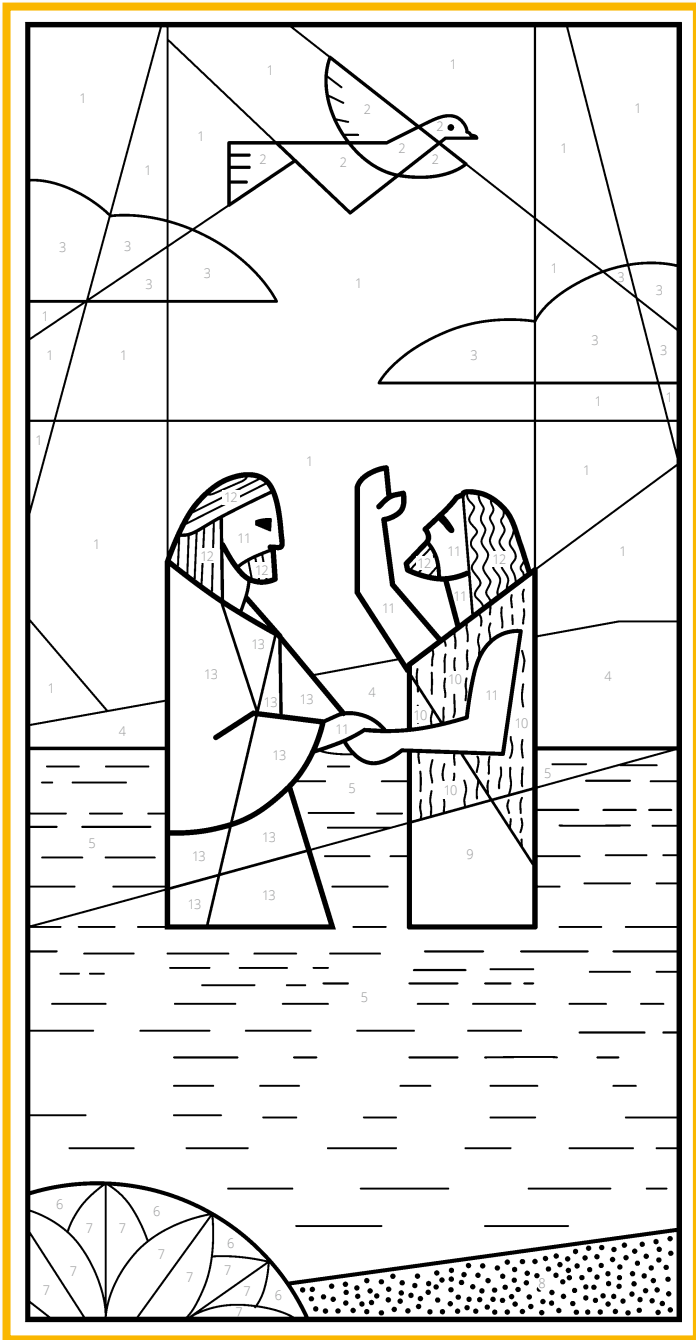
Яред узяв майже порожній термос і монетки. В одну кишеню він відклав монетки для десятини. Він поклав решту монеток у іншу кишеню. Йому дуже кортіло повністю заповнити свій місіонерський “банк”.

Вдома він вкинув монетки свого місіонерського фонду на купку, що вже була на дні банки. Однак все ще залишалось багато місця! Проте Яред мав тепле почуття всередині, коли думав про те, що колись буде служити на місії. Він вирішив, що буде й надалі продавати заморожені цукерки кожного дня, поки його банка не наповниться. Було так приємно заробляти гроші, щоб колись стати місіонером, як це просив його робити Ісус. ●

Автор служила місіонеркою на Філіппінах і зараз живе в шт. Вірджинія, США

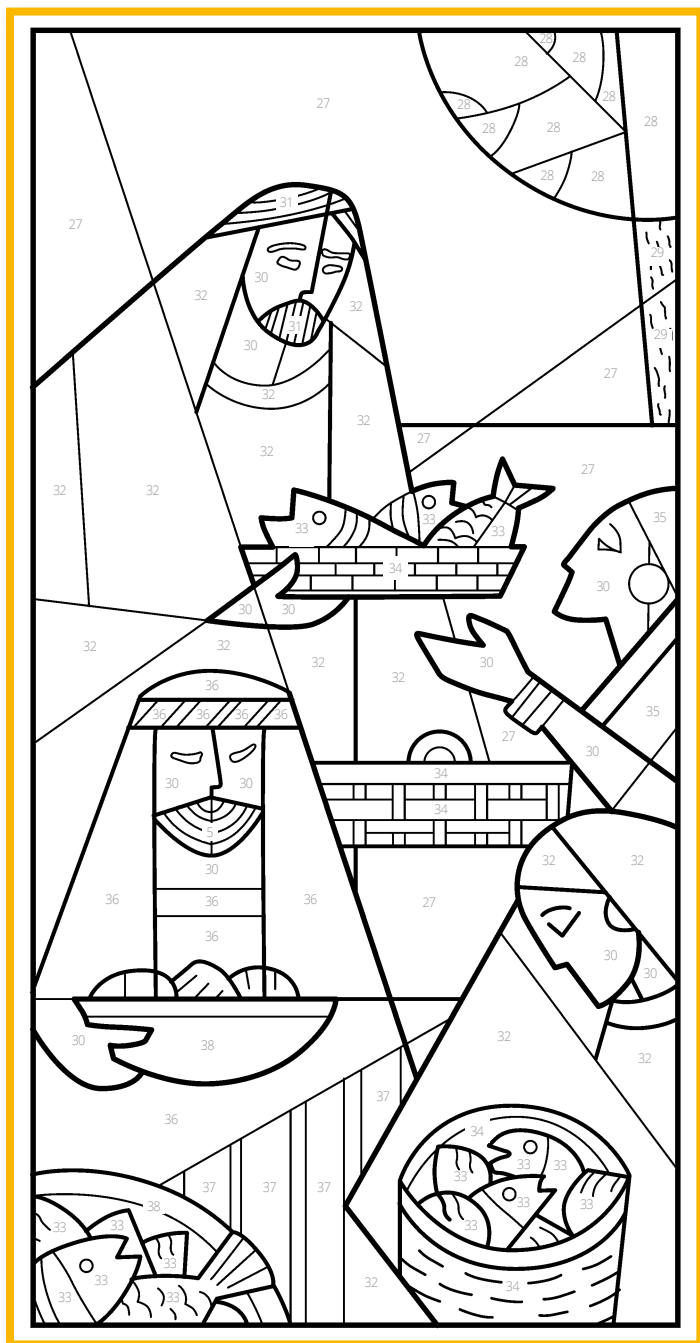

Розклад читання Нового Завіту

Цього року ви можете все більше і більше дізнаватися про Ісуса, читаючи Новий Завіт! Кожного тижня ви можете готуватися до уроку Початкового товариства, читаючи вірші, вказані на сторінці Д14. Після читання розфарбуйте ці картинки.

РОЗКЛАД ЧИТАННЯ НОВОГО ЗАВІТУ

Ці уривки з Писань відповідають щотижневому читанню відповідно до навчального плану 2019 року.

1. Матвій 25:1-4, 8-13

2. Лука 1:30-38

3. Лука 2:40-49, 52

4. Іван 1:1-5

5. Матвій 3:11-17

6. Матвій 4:1-10

7. Іван 3:1-5, 14-17

8. Матвій 5:14-16

9. Матвій 6:5-8

10. Марк 4:35-41

11. Матвій 12:6-13

12. Матвій 13:1-9

13. Матвій 14:22-31

14. Матвій 16:13-19

15. Матвій 17:14-20

16. Іван 20:10-18

17. Лука 10:30-37

18. Іван 10:9-18

19. Лука 17:11-19

20. Марк 10:13-22

21. Матвій 21:12-17

22. Матвій 25:31-40

23. Іван 13:33-35

24. Марк 14:22-24

25. Лука 23:32-33, 39-43

26. Іван 20:24-29

27. Дії 9:1-6, 18-20

28. Дії 3:1-10

29. Дії 12:5-11

30. Дії 17:22-31

31. Дії 26:12-20

32. Римлянам 6:3-11

33. Римлянам 10:13-17

34. 1 Коринтянам 2:11-14

35. 1 Коринтянам 13:1-8

36. 1 Коринтянам 15:13-22

37. 2 Коринтянам 1:3-7

38. 2 Коринтянам 9:6-9

39. Галатам 6:1-10

40. Ефесянам 2:4-10

41. Ефесянам 6:10-18

42. Колосянам 2:2-7

43. 2 Солунянам 3:7-13

44. 2 Тимофію 3:14-17

45. Євреям 1:2-10

46. Євреям 7:1-6

47. Якова 3:1-10

48. 1 Петра 3:12-18

49. 1 Івана 5:2-5

50. Об'явлення 5:1-10

51. Лука 2:4-12

52. Об'явлення 12:7-11

Я можу молитися у будь-який час,
будь-де і про будь-що. Небесний Батько
чує мої молитви й відповідає на них.

ІЛЮСТРАЦІЯ МАРКА ДЖАРМАН

Президент Баллард відвідує штат Техас, США

Апостоли подорожують по всьому світу, щоб служити людям і навчати їх про Ісуса Христа.

Коли велика буря під назвою ураган Гарвей вразила Х'юстон, штат Техас, США, у багатьох людей будинки були затоплені або зруйновані. Президент М. Рассел Баллард вилетів на допомогу!

1

Як тільки його літак приземлився, він відразу ж поїхав до командного центру, де Церква збирала все необхідне і відправляла його волонтерам, що діяли за програмою “Руки допомоги мормонів”.

3

Він зустрівся з місіонерами та членами церкви, які надавали допомогу.

2

Потім він відвідав прилеглі райони, де багато будинків постраждали від повені. Деякі вулиці буди перекриті, тож він пішки ходив від будинку до будинку. Він вислуховував людей і ділився з ними любов'ю Небесного Батька.

4

Він виступав з промовою на духовному вечорі й на трьох причасних зборах, тож він міг ділитися любов'ю Небесного Батька з багатьма людьми!

5

Коли він зустрівся з літнім чоловіком, дім якого було пошкоджено, президент Баллард сказав:

Я—один з апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. ... Ми хочемо, щоб ви знали, що ми вас любимо. І ми тут, бо цього хоче Ісус Христос.

ЩО ОЗНАЧАЄ СЛУЖИТИ?

Ісус Христос служив іншим, так само і Його апостоли. Поєднай слова з малюнками, на яких зображено, як люди служать у наш час!

Допомагати

Слухати

Благословляти

Ділитися

Виявляти доброту

Як ти сьогодні можеш комусь допомогти?

Найкращий скарб, яким можна поділитися

Ерік Б. Мердок

Ґрунтується на справжніх подіях

“Завтрашній день дуже особливий,— сказав учитель Дієго.— Ми будемо проводити захід “Покажи і розкажи!”

Дієго усміхнувся. Йому подобався захід “Покажи і розкажи!” Він не міг дочекатися, щоб показати своїм друзям щось особливе.

Після школи Дієго розповів мамі про чудову новину.

“Що ж мені взяти?”—запитав він.

“Те, що для тебе є особливим”,— сказала мама.

“Я можу привести Лобо!”

“Не думаю, що ми можемо привести до школи собаку,— сказала мама.— Однак є багато інших чудових скарбів, якими ти можеш поділитися”.

Невдовзі Дієго розпочав пошук скарбів. Він знайшов плюшеву мавпочку. Може принести її? Однак Дієго продовжував пошуки.

Він подивився за кухонними стільцями. Він зазирнув на книжкову полицю. Він не зупиниться, поки не знайде щось підходяще.

Потім він заглянув за своє ліжко. Він знайшов саме те, що треба!

Дієго побіг до мами. Він міцно тримав свій скарб.

“Мамо,—сказав він.— Поглянь! Я знайшов найкращу річ”.

Він підняв маленьку картинку, щоб мама побачила. То було зображення Ісуса Христа в дитинстві. У Дієго були приємні

відчуття, коли він дивився на малюнок. Він хотів, щоб його друзі в школі також мали такі ж приємні відчуття.

“Це особливий предмет для заходу “Покажи і розкажи”,—сказала мама.— А що ж ти розкажеш своєму класу про Ісуса?”

“Що кожен може бути щасливим,—сказав він.— Бо Ісус любить кожного!” ●

Ісус навчався і зростав

Марісса Віддісон

Співробітник редакції церковних журналів

Ісус народився немовлям. Я теж колись був немовлям!

Марія та Йосип допомагали піклуватися про Ісуса. Хто допомагає мені?

Ісус зростав так само, як і я. Він зростав *мудрістю*. Це означає, що Він вивчав щось нове.

Він зростав *віком*. Це означає, що його тіло ставало більшим.

Він зростав благодаттю у *Бога*. Це означає, що Він дізнавався більше про Небесного Батька. Він вчився молитися. Він читав Писання.

Він зростав благодаттю в *людей*. Це означає, що у Нього з'являлися нові друзі. Він був добрим до людей. Він допомагав своїй сім'ї.

Я можу допомагати своєму розуму і тілу зростати.
Я можу навчитися іти за Богом. Я можу бути хорошим другом.
Я розвиватиму хороші якості, як це робив Ісус! ●

Прочитайте, якою дитиною був Ісус, в Лука 2:40–52.

Я росту

Дорогі батьки!

Ми з радістю представляємо вам оновлений *Друг*! Цей журнал буде надходити вам разом з вашою *Ліягоною*. Якщо у вашій домівці немає дітей, ми сподіваємося, що ви поділитесь ним з онуком, сусідом або дитиною з Початкового товариства.

Ось що ви знайдете в оновленому журналі *Друг*:

- Понад 20 сторінок історій, пісень і вправ.
- Новий папір, який легко розфарбовувати, на якому легко малювати і який легко розрізати.
- Послання від Першого Президентства.
- Історії про всевітнє служіння Кворуму Дванадцятьох Апостолів.
- Історії про дітей з усього світу.
- Матеріали для домашнього сімейного вечора і сімейного вивчення Писань.

Ми б із задоволенням вислухали ваші думки стосовно:

- Досвіду використання вашою сім'єю нового журналу *Друг*.
- Вашого досвіду, коли ви ділилися ним з іншими.
- Будь-яких порад стосовно покращення.

Новий *Друг*

50 E. North Temple Street, Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 USA
liahona@ldschurch.org

З любов'ю,
Друг

**Знайдіть приховану
всередині Ліягону!**

НА ОБКЛАДИНЦІ ЖУРНАЛУ *ДРУГ*
Ілюстрації Мелісси Менвілл

З М І С Т

- Д2** Від Першого Президентства: Дізнавайтеся про Ісуса
- Д4** Паростки свідчення
- Д6** Захід: Зерна віри
- Д7** Музика: Віра
- Д8** Привіт з Філіппін!
- Д10** Заморожені цукерки для місіонерського фонду
- Д12** Розклад читання Нового Завіту
- Д15** Плакат "Чудова ідея": Молитва
- Д16** Апостоли по всьому світу: Президент Баллард відвідує штат Техас, США
- Д18** Найкращий скарб, яким можна поділитися
- Д20** Наслідувати Ісуса: Ісус навчався і зростав
- Д23** Розмальовка: Я расту

